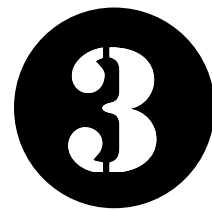

Červenopečecký

čtvrtletník

Vydává Kulturní komise úřadu městyse Červené Pečky Podzim 2015 Cena 5,- Kč

A slunce pálí jen

Od pádel se práší, mouchy padají v letu,
jak má léto vypadat, ukazujem světu.
Klíšťata se nechytají, zato vosy útočí,
mnou si ruce hospodští, spousty piva vytočí.
Zelená se mění v žlutou, úroda pak na tabák,
je tu hrozba požárů a tak žádný táborák.
Opálená dívčí těla vypadají nádherně,
usnout v noci nedaří se, v bytě je jak v prádelně.
Rtuť si tyká s čtyřicítkou, slunce pálí do svalů,
díky vedru uprchlíci, prchají k nám pomalu.

Z. S.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
léto se svým extrémním suchem, které mnohým z nás přineslo problémy s vysychajícími studněmi, je pomalu za námi a podzimní chladné počasí se hlásí o slovo. Letní horko ale v žádném případě neznamenalo přerušení plánovaných prací v různých koutech našich obcí, které jsme si v letošním roce předsevzali realizovat. A jelikož jsem se v minulém vydání čtvrtletníku věnoval spíše akcím velkého rozsahu, zaměřím se nyní na ty drobnější, ale ve svém důsledku neméně potřebné.

Jak se podrobněji dočtete v příspěvku „Hasiči informují“, zahájili jsme práce na postupné rekonstrukci hasičské zbrojnice v Červených Pečkách. Ve spolupráci se členy jednotky se postupně připravila koncepce rekonstrukce, nechali jsme zpracovat jednoduché statické posouzení navrhovaných oprav a mohlo se začít. Veškeré práce si naši hasiči provádějí vlastními silami formou brigád, za což mají můj obdiv a velké poděkování. Z rozpočtu městyse se tak čerpají jenom náklady na potřebný materiál. Díky tomu se podařilo opravit strop celé haly, kam se po odstranění starého heraklitu vložila tepelná izolace, a vše se zakrylo sádkartonovým podhledem. Druhým krokem bylo vybourání staré rozpraskané betonové podlahy. Po srovnání podkladu a jeho zhutnění položili hasiči podlahu novou, zpevněnou armaturou z kari sítí. Tím bychom měli mít vyřešený problém s nosností podlahy pro zásahové vozidlo, které po naplnění vodou a potřebným materiálem pěkných pár tun váží. Dalším krokem budou práce na vybudování potřebného zázemí jednotky, aby bylo kde se v případě výjezdu převléknout do zásahových obleků a také je zde následně uskladnit. Završením rekonstrukce bude zateplení celé

budovy a nová fasáda. To ale již bude finančně náročnější záležitost, na kterou bychom chtěli získat potřebné zdroje z některého dotačního titulu. Ještě jednou si dovolím poděkovat všem zúčastněným za dobře odvedenou práci a věřím, že jim chuť do dalších kroků vydrží a rekonstrukce celého objektu dopadne ke vši spokojenosti.

U objektů spojených s hasiči ještě zůstaneme. Postupně se nám podařilo opravit budovu hasičské zbrojnice v Opatovicích, kde v první fázi byla opravena střecha, kterou zatékalo. Následně dostala zbrojnice nový kabát a z oprýskané ostudy obce je opět pohledná stavba. V této souvislosti uvažujeme i o opravě přilehlé autobusové zastávky, kde se nabízí ji konstrukčně připojit k opravené zbrojnici a letitou ocelovou zastávku tak nahradit novou dřevěnou konstrukcí, která bude určitě mnohem lépe sloužit potřebám obyvatel.

Bývalá úřadovna vedle zbrojnice v Bořeticích je zatím posledním objektem, kam bychom rádi investovali potřebné prostředky na její opravy. Nyní se oprava projekčně připravuje a i zde budeme chtít opravit střechu, fasádu a následně i připojit k budově zastřešenou autobusovou zastávku, kde by měl vzniknout i prostor pro akce pořádané občany Bořetic. I zde máme velkou podporu od obyvatel a osadního výboru obce a můžeme počítat s pomocí formou brigád místních. Také zde bych si dovolil velmi poděkovat všem zúčastněným za aktivitu a chuť něco udělat pro své okolí.

Sdružení rodičů v Bohouňovicích I., které se zasloužilo o vybudování dětského hřiště na místě bývalých tenisových kurtů a nyní se stará o jeho provoz spojený s přípravou mnoha akcí nejenom pro děti, nás požádalo o příspěvek na opravu přilehlé klubovny. Zde jsme ale narazili na „drobný“ problém, který se táhne z dob vrácení majetků v restitucích a následných převodů pozemků od zaniklých státních podniků. Část pozemku pod klubovnou díky tomu patřila majiteli hospody U Lidušky, panu Minaříkovi. Abychom se vyhnuli případným budoucím problémům a znehodnocení majetku městyse, pověřili jsme zástupce sdružení jednáním s majitelem o směně tohoto pozemku za pozemek městyse před budovou hospody, který obec k ničemu nevyužívá. Směna se domluvila a nyní již čeká na zápis do katastru nemovitostí. Potom již nic nebude bránit poskytnutí požadovaného příspěvku na materiál a opravě této klubovny. I zde se patří poděkovat sdružení rodičů za jejich aktivitu a čas, který tráví na brigádách při zvelebování této lokality.

V minulém týdnu se podařilo pročistit část nefunkční dešťové kanalizace v Opatovicích, o který nás žádala paní Slaná. Díky jejímu ucpání se dešťová voda hromadila ve stoce a po naplnění protékala přes podezdívku plotu paní Slané na její pozemek a podezdívku poškozovala. Zde bych chtěl uvést na pravou míru i svůj komentář z minulého čísla, kde jsem právě s výtkami ke kanalizaci v Opatovicích polemizoval. Bohužel došlo z mé strany k nepochopení, kde se paní Slaná vyjadřovala ke zmíněné dešťové kanalizaci a já ze svého pohledu jsem komentoval neexistující kanalizaci splaškovou, která je v současné době nad naše finanční možnosti. Následně jsme si vše vysvětlili a chtěl bych se tímto paní Slané omluvit za zkresení

jejích slov ve svém komentáři. Doufám, že zmiňovaným pročištěním kanalizace došlo také k odstranění problémů, které jí při každém větším dešti vznikaly.

S prvním školním dnem konečně utichl stavební ruch kolem budovy Základní školy. Rozsáhlá a náročná rekonstrukce je hotová, zbývají drobné dokončovací práce a odstranění případných vad. V rámci této akce jsme navíc v režii úřadu připravili a realizovali i výměnu topení v obou školních bytech. Náklady na vytápění bytů byly díky starým akumulacím elektrickým kamnům značně vysoké. V bytech došlo k jejich nahrazení moderními plynovými kotli a k instalaci nových rozvodů ústředního topení. Věříme, že i díky této investici úřadu se bude jejich obyvatelům přes komplikace se stavebními pracemi uvnitř bytů ve výsledku lépe a komfortněji bydlet.

Na přelomu listopadu a prosince se také budete moci potkat s novým nákladním vozem se znakem městyse. Podařilo se nám získat potřebné finanční krytí ze Státního fondu životního prostředí a díky tomu budeme moci vyměnit starou dosluhující Avii za nový moderní vůz, který navíc bude disponovat hydraulickou rukou na jednom z kontejnerů. Tím se jeho využití značně rozšíří. V nedávném výběrovém řízení zvítězila nabídka na dodávku vozidla DAF LF. Nový vůz bude kromě stávajícího využití na svoz bioodpadů využitelný i při stavebních pracích městyse a v mnoha dalších oblastech. Doufáme, že nám bude dobře sloužit minimálně tak dlouho, jako současná „babička“ Avie.

Jak jsme byli úspěšní v získávání financí ze zmiňovaného Státního fondu životního prostředí, ze kterého se nám v poslední době podařilo financovat jak zateplení Mateřské školky, tak letošní velkou akci zateplení Základní školy a již zmiňované zakoupení nového vozidla, tak o to více jsme byli neúspěšní v žádostech z jarních krajských fondů. Naše tři žádosti směřované na oblast podpory místní knihovny, podpory vybavení jednotky dobrovolných hasičů a hlavně důležitou a finančně náročnou akci rekonstrukce veřejného osvětlení, byly všechny vyhodnoceny jako sice bezchybné, ale bohužel se na ně nedostaly finanční prostředky. Jak to s těmito dotacemi na krajské úrovni chodí, jste si mohli nedávno přečíst v celkem trefném článku v Kolínském presu ze dne 15. 8. 2015 pod názvem „Dotace do Cerhenic s pravděpodobností 1:868.“ Pro zájemce je článek stále k dohledání v internetovém archivu zmíněných novin. Bohužel se již po několikátý rok potvrdilo pravidlo, že dokud nedojde k radikální změně v rozdělování těchto a zdůrazňuji veřejných (tedy i našich – vašich) finančních prostředků, je příprava podkladů a žádostí o dotaci z fondů kraje jen zbytečné plýtvání silami.

S přáním příjemně strávených podzimních dní

Lubomír Jirků, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 16.7.2015

Přítomni: Mgr. Dvořák, p. Kulhánek, Ing. Kubín, p. Jirků, Ing. Šanc, Ing. Pospíšil, Mgr. Istenčin, p. Bradna, pí. Slanařová, p. Matoušek, Ing. Novotný

Omluveni: pí. Petrusová, p. Tomáš Dvořák

Hosté: p. Kopecký, p. Lang, Ing. Kraml, p. Beránek, p. Teplý, Ing. Nedvěd, Ing. Morávková

1. Projednání závěrečného účtu městyse za rok 2014 Projednání předložených studií na revitalizaci zámeckého parku v Červených Pečkách za účasti autorů a projednání připomínek občanů vzešlých z veřejného zasedání dne 24.6.2015

Starosta seznámil zastupitele se zpracovateli studií na revitalizaci zámeckého parku. Na jednání se omluvila architektka studie č. 2 Ing. Jírovská. Jako první představila svůj projekt Ing. Morávková a po prezentaci projektu zodpověděla dotazy zastupitelů (vhodnost umístění dětské hřiště, propojení z prostoru zámku).

Jako další prezentoval svůj projekt velice podrobně Ing. Petr Nedvěd. Prostor rozdělil do 4 pomyslných částí s různými funkcemi. Dotazy přítomných byly směřovány k razantním terénním úpravám a průchodnosti studie u památkářů. Pan starosta v závěru vyzval zastupitele, aby zodpovědně zvážili všechny načerpané informace s tím, že připomínky občanů, které obdržel elektronickou poštou nebo osobně, zpracuje o rozešle jednotlivým zastupitelům. Na příštím jednání bude zastupitelstvo postaveno před úkol vybrat jednoho autora předložených studií a zadat zpracování projektu pro čerpání případné dotace v příštím roce.

ZM bere na vědomí informace, návrhy a připomínky občanů ke studiím Revitalizace zámeckého parku v Červených Pečkách.

2. Projednání návrhu občanů městyse na dopravní opatření na náměstí 1. máje v Červených Pečkách

Na základě žádosti občanů bydlících na náměstí bylo svoláno veřejné jednání, na kterém byly navrženy tyto varianty:

- a) zřízení retardérů
- b) zjednosměrnění provozu
- c) celkové zneprůjezdnění
- d) snížení rychlosti

Občané z náměstí se nejvíce přiklání k jednosměrnému provozu.

V diskuzi k tomuto problému vystoupili všichni zastupitelé, někteří i vícekrát a hodnotili hlavně dopad schválených změn jednak na vzhled náměstí, ale i funkčnost dopravy v tomto prostoru. Do diskuze se zapojil i Ing. Kraml, který zastupoval na základě písemného dokumentu část občanů bydlících na náměstí.

ZM bere na vědomí návrhy části občanů městyse bydlících na náměstí 1. máje v Červených Pečkách a rozhodlo ponechat náměstí ve stávající podobě, tj. beze změn.

3. Projednání záměru směny části pozemku městyse p.č. 477/17 přilehlého k domu čp. 10 a pozemku p.č. 477/16 za pozemek p.č. 42/5 v k.ú. Bohouňovice I.

Na pozemku pana Minaříka je postavena budova klubovny, která byla vybudovaná v akci Z v 70. letech minulého století a není evidovaná v KN. Občané Bohouňovic I. ji chtějí opravit, proto byl osloven majitel pozemku, který souhlasí se směnou za část pozemku 477/17 a pozemku 477/16.

ZM schvaluje směnu části pozemku městyse p.č. 477/17 znázorněné na přiložené situaci u domu č.p. 10 a pozemku městyse p.č. 477/16 za pozemek pana Pavla Minaříka Bohouňovice I č.p. 10, p.č. 42/5 vše k.ú. Bohouňovice I. Náklady spojené s oddělením pozemku a vkladem do KN uhradí městyse Červené Pečky. ZM pověřuje starostu městyse podpisem kupní smlouvy.

4. Projednání smlouvy o právu provést stavbu na cizím pozemku na zřízení vodovodní přípojky mezi městysem Červené Pečky a panem Josefem Vančurou, J. K. Hrubého 440, Červené Pečky

Pan Josef Vančura žádá o povolení vybudování vodovodní přípojky ke svému domu z ulice J. K. Hrubého. Právo provést stavbu na cizím pozemku se zřizuje bezplatně. Bude s ním uzavřena smlouva o právu provést stavbu na cizím pozemku.

ZM schvaluje smlouvu o právu provést stavbu vodovodní přípojky pro dům č.p. 440 na pozemcích městyse p.č. 1111/1 a 1177/2 k.ú. Červené Pečky a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

5. Projednání smlouvy o právu provést stavbu na cizím pozemku na zřízení vodovodní přípojky mezi městysem Červené Pečky a panem Vladimírem Sixtou, J. K. Hrubého 436, Červené Pečky

Pan Vladimír Sixta žádá o povolení vybudování vodovodní přípojky ke svému domu z ulice J. K. Hrubého. Právo provést stavbu na cizím pozemku se zřizuje bezplatně. Bude s ním

uzavřena smlouva o právu provést stavbu na cizím pozemku.

ZM schvaluje smlouvu o právu provést stavbu vodovodní přípojky pro dům č.p. 436 na pozemcích městyse p.č. 1111/1 a 304/8 k.ú. Červené Pečky a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

6. Projednání žádosti o odkoupení části pozemku městyse v Havlíčkově ulici v Červených Pečkách žadatelů Pavla a Jany Herčíkových

Tento bod se již jednou projednával. Manželé Herčíkovi žádají o odkoupení části pozemku v ulici Havlíčkova před jejich domem v šíři 1 m a délce 10 m. Při rekonstrukci jejich nemovitosti vznikl mezi domem a současným ohraničením pozemku stísněný prostor, který by rádi rozšířili. Prodej již jednou nebyl doporučen, protože by měla být zachována uliční čára. Zlom v oplocení do ulice by byl neestetický a v neposlední řadě by to byl nevhodný precedens pro obdobné žádosti.

ZM neschvaluje odkoupení části pozemku městyse p.č. 787/31 k.ú. Červené Pečky manželům Herčíkovým, Havlíčkova 164, Červené Pečky.

7. Projednání žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a.s. o odkup pozemků pod trafostanicí na pozemku č.st. 42 v k.ú. Červené Pečky

ČEZ Distribuce a.s. žádá z důvodu narovnání majetkoprávního vztahu o odkup pozemku, který se nachází pod trafostanicí, která je v jejich vlastnictví. Záměr prodeje byl řádně zveřejněn. Cena za 1 m² je stanovena ve výši 1.000,-Kč/m².

ZM schvaluje prodej zastavěné části pozemku st. 42 v k.ú. Červené Pečky pod trafostanicí společnosti ČEZ Distribuce a.s.. Městys zajistí souhlas s dělením a GP pro oddělení zastavěné části pozemku. Společnost ČEZ Distribuce a.s. zajistí v rámci kupní smlouvy proplacení nákladů na zpracování GP. Cena pozemku je stanovena ZM ve výši 1.000,-Kč/m². Zpracování kupní smlouvy a návrh na vklad do KN zajistí společnost ČEZ Distribuce a.s.

8. Projednání žádosti pana Holečka o pronájem pozemku městyse p.č. 89/1 v k.ú. Opatovice za účelem dočasného uložení palivového dřeva

Pan Michal Holeček žádá o pronájem části pozemku 200 m² v Opatovicích (za panem Papcnem) z důvodu dočasného uložení palivového dřeva. V nájemní smlouvě bude stanovena doba nájmu s možností případného prodloužení.

ZM schvaluje pronájem části pozemku městyse p.č. 89/1 k.ú. Opatovice o výměře 200 m² panu Michalu Holečkovi, Opatovice 42 za účelem dočasného skladování palivového dřeva za cenu 200,- Kč ročně.

9. Projednání nabídky na odprodej pozemků o celkové výměře 5.205 m² v okolí tenisových kurtů a bývalého koupaliště od společnosti Lesy ČR, a.s.

V loňském roce žádal městys o odkup nezalesněných lesních pozemků od tenisových kurtů směrem k ČOV, které jsou ve vlastnictví Lesů České republiky. V letošním roce Lesy České republiky na žádost odpověděly s podmínkou, že odkup schválí pouze pro všechny pozemky v jejich vlastnictví nacházející se u sportovišť v k.ú. Červené Pečky. Jedná se navíc o lesní pozemky o celkové výměře 5.205 m² a zastavěnou plochu p.č. 105/6 o výměře 125 m². Tyto pozemky ale městys k ničemu nepotřebujeme a jednalo by se o velký zásah do rozpočtu ve výši cca 150.000,-Kč. Pro rozpočet na rok 2015 je to výdaj, se kterým se nepočítalo a v současné době není nutné pozemky vykupovat. ZM neschvaluje odkoupení lesních pozemků nad rámec žádosti z roku 2014 p.č. 190/10, 190/9, 190/17, 190/15, 181/7, 181/5, 181/4, část 181/2 o výměře 5.205 m² a zastavěnou plochu 105/6 o výměře 125 m² u tenisových kurtů v k.ú. Červené Pečky.

10. Projednání žádosti pana Berka o pronájem části pozemku městyse p.č. 456/23 a 456/6 v k.ú. Bohouňovice I. za účelem parkování automobilu pro odtahovou službu

Pan Berko chce zlegalizovat v Bohouňovicích I. parkovací místo pro vozidlo odtahové služby na pozemcích městyse p.č. 446/23 a 456/6 vedle silnice nad hasičskou zbrojnicí. Jedná se o pozemek o výměře cca 20m², který je znázorněn na přiložené situaci. Dle vyhlášky obce o užívání veřejného prostranství se jedná o dvě parkovací místa, u kterých je stanoven poplatek 2 x 200,-Kč za rok.

ZM schvaluje zřízení parkovacího místa pro odtahovou službu na pozemcích městyse p.č. 456/23 a 456/6 o výměře 20 m² v místě znázorněném na přiložené situaci v k.ú. Bohouňovice I za cenu 400,-Kč a rok panu Davidu Berkovi.

11. Projednání změny č. 5 ÚP obce

Po veřejném projednání 5. změny ÚP obce, kterého se zúčastnili dva občané, končí dnešním dnem její projednávání a zastupitelstvo je před úkolem projednat a schválit opatření obecné povahy k 5. změně ÚP. V průběhu projednávání 5. změny ÚP bylo požádáno o rozšíření požadavku ze strany pana Kodytky na plochu pro výrobu a sklady u bývalé váhy Na Amálce. Ostatní požadavky od obyvatel z Červených Peček i Bohouňovic I. byly schváleny a jsou součástí konečné dokumentace k 5. změně ÚP. Dalším krokem je provést úpravu územního plánu, to znamená, zapracovat všech pět schválených změn do výkresu územního plánu, který bude vydán i v digitální podobě. Poté zastupitelé schválí zadání zpracované úpravy územního plánu MěÚ v Kolíně.

a) Zastupitelstvo městyse Červené Pečky vydává podle § 84 odst. 2 písm. x) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů změnu č. 5 územního plánu obce Červené Pečky po ověření, že není v rozporu s Politikou územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1, se Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje ani se stanovisky dotčených orgánů a Krajského úřadu Středočeského kraje.

b) Zastupitelstvo městyse Červené Pečky rozhoduje podle § 84 odst. 2 písm. x) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 6 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů o pořízení úpravy územního plánu.

c) Zastupitelstvo městyse Červené Pečky schvaluje podle § 84 odst. 2 písm. x) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a podle § 6 odst. 6 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o pořízení úpravy územního plánu Městským úřadem Kolín.

Všichni zastupitelé souhlasí.

12. Projednání smlouvy s obcí Nebovidy na poskytování příspěvku na provoz hřbitova

Již řadu let se přispívá obci Nebovidy na provoz hřbitova jen na základě ústní dohody. Nyní byl zpracován návrh smlouvy o každoročním finančním příspěvku na provoz hřbitova.

ZM schvaluje smlouvu o každoročním finančním příspěvku na provoz veřejného pohřebiště mezi obcí Nebovidy a městysem Červené Pečky a pověřuje starostu jejím podpisem.

13. Informace o připravované veřejnoprávní smlouvě s obcí Libenice o spolupráci jednotky dobrovolných hasičů

Město Kolín žádá obec Libenice, aby si zřídila jednotku dobrovolných hasičů nebo se spojili s jednotkou dobrovolných hasičů v Červených Pečkách.

ZM bere na vědomí přípravu veřejnoprávní smlouvy mezi obcí Libenice a městysem Červené Pečky o spolupráci v oblasti požární ochrany.

14. Projednání rozpočtového opatření č. 6/2015

Rozpočtové opatření reaguje na skutečné příjmy a výdaje v jednotlivých kapitolách rozpočtu.

ZM schvaluje rozpočtové opatření č. 6/2015.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v podzimních měsících roku 2015, tedy v září, říjnu a listopadu, dožívají významného životního jubilea. Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní pohodu a optimismus.

75 let

Paní Marie Vokáčková

Paní Alena Stoupová

Pan Jaroslav Jandík

85 let

Paní Věra Brandejská

Pan Zdeněk Linhart

90 let

Paní Božena Sirová

OKÉNKO KOMISE KULTURNÍ, ŠKOLSKÉ A SOCIÁLNÍ

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečického čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde i pozvánky na akce plánované. Těch však v posledních měsících přibývá a frekvence vydávání Červenopečického čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na vše, co se chystá. Proto čas od času navštivte internetové stránky kulturní komise, kde naleznete aktuální upoutávky na veškeré chystané akce. (<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise)

Šťastná země / Český ráj neděle 7.6.2015

Termín "Šťastná země" je označením pro dětský zábavní park v Radvánovicích u Turnova. Mnoho dětských herních prvků z různých materiálů, trampolíny, aqua-zorbing, přírodní naučná stezka, keltská vesnice... to vše je určeno k tomu, aby zde mohli strávit příjemný den nejen děti, ale i rodiče.

Místo samotné navíc leží v samém srdci Českého ráje a nedaleko páteřních turistických tras, které vás provedou po jeho nejznámějších místech a památkách.

Z těchto dvou variant si mohli vybrat všichni, kteří využili zájezd pořádaný Kulturní komisí. Program byl připraven tak, aby si vybrat mohli jak turisté (a to z několika doporučených tras s různou délkou), tak rodiče s dětmi (celodenní návštěva Šťastné země). Kapacitu autobusu se podařilo naplnit do posledního místa a i tak jsme museli přihlašování zastavit dříve, než bylo původně plánováno. Soudě podle pozitivních reakcí účastníků se jednalo o vydařenou akci, ze které si odvezli řadu pozitivních zážitků a pořadatelé také náměty na akce další. Co se osvědčilo a co bude preferováno i při plánování dalších akcí? Příprava několika variant programu tak, aby se mohli účastnit zájemci s různými zájmy a různou fyzickou výbavou. Zda se toto předsevzetí podaří naplnit, to si můžete sami ověřit při čtení pozvánek na další plánované akce. Ty naleznete v Červenopečickém čtvrtletníku a aktualizované na internetových stránkách Kulturní komise.

A jaké akce pro vás Kulturní komise chystá pro následující měsíce?

V neděli 6. září pořádáme **zájezd do Ratibořic** (Ratibořice, Babiččino údolí, Česká Skalice). Jedná se o zájezd určený pro turisty a zájemce o historii. Ti první si budou moci vybrat ze čtyř různě náročných turistických tras a ti druhí navštívit zámek Ratibořice a muzea v České Skalici.

V neděli 25. října proběhne **skupinová exkurze na letišti Václava Havla v Praze**. Stejně místo jsme navštívili již před několika měsíci. Tentokrát se jedná o jinou prohlídkovou trasu, která je však určena pouze dospělým. I tak je o akci velký zájem a v době vydání čtvrtletníku už bude jeho kapacita naplněna.

V neděli 8. listopadu navštívíme **Liberec** a den strávíme volitelně v zoologické a botanické zahradě nebo v centru Babylon v IQ Landii a IQ centru. Ať už se budete rozhodovat o programu dle počasí či dle zájmu, jedná se o akci určenou jak dospělým, tak dětem.

Poslední z předem plánovaných a již zajištěných akcí je další **skupinová exkurze na letišti Václava Havla**, určená tentokrát nejen dospělým, ale i dětem. Vzali jsme v úvahu přání těch, kteří se nestačili včas přihlásit na již realizované exkurze a také Vánoce. Exkurze, která proběhne v neděli 17. ledna tak může být vhodným dárkem pro vaše děti.

Co dalšího pro vás chystáme?

Kromě výše uvedených akcí je tu i řada dalších, které je možné označit jako „tradiční“. Vánoční tvoření, Volání na Ježíška, Tříkrálový pochod, divadlo Bez Zábradlí... Se všemi uvedenými akcemi počítáme i pro letošní a příští rok. Pozvánky na ně naleznete v dalším čísle Červenopečického čtvrtletníku a aktuálně na internetových stránkách.

Jak se na jednotlivé akce přihlásit?

Příznivci techniky mohou využít elektronický přihlašovací formulář na internetových stránkách, který je u každé z uvedených akcí dostupný. Účastnické poplatky je pak možné uhradit bezhotovostním převodem. Fyzicky se můžete přihlašovat v prodejně Textil a galanterie u paní Cajthamlové. Termíny „od kdy“ je tento způsob přihlašování možný naleznete v pozvánkách na jednotlivé akce.

Za kulturní komisi Lukáš Istenčín

Kam na výlet

9. září 2015 se slavnostně otevrou dveře nově upravené vodárenské věže v Kolíně přebudované na rozhlednu. Provoz nové atrakce Kolína začne vždy v květnu a skončí v říjnu.

Základní vstupné je 50,- Kč, důchodci, studenti a děti od 6 let 30,- Kč.

Hezká je také procházka po okolí rozhledny až k Štítarům, okolo rybníka Peklo.

VÝSTAVY V KOLÍNĚ

Muzeum - Červinkovský dům

Mladší doba Halštatská a bylanská kultura od 4.9. do 29.11.2015

Albánie - cestou necestou od 10.12. do 14.2.2016

Dvořákovo muzeum pravěku

Objevy pod pyramidami od 10.9. do 29.5.2016

Věra Miškovská

Zprávy z knihovny

Milí čtenáři,
je po prázdninách a téměř po dovolených a tak Vás prosím, kdo máte knihy dlouho, vraťte je! Čekají na ně další zájemci.

Od pondělí 31.8.2015 bude v knihovně normální výpůjční doba. Na webových stránkách knihovny je anketní otázka týkající se časopisů.

Prosím odpovídejte a dávejte své tipy. Dále připomínám, sbírejte sáčky od ovocných čajů - ne ty lesklé - abychom mohli na podzim vyrábět prostírání.

Těším se na vás, vaše knihovnice

M. Hurtová

A tak jsme slavili...

Krásně, důstojně, dojemně a dlouho

Už od čtvrtka bylo ve skautském areálu v Zámeckém parku pěkně živo. Vašek přistavil kamion jako budoucí pódium, rovnal se parket, vyrostly stany a sezení pro dvě stě lidí, k tomu všemu grily a pípy a zásoby. Společenství, Holky z parku, Trampotáci a jejich přátelé měli práce opravdu dost. Pátek už probíhal ve znamení očekávání a doladování posledních detailů, aby návštěvníci měli dokonalý servis.

Přesně v devatenáct hodin zahájil dvoudenní oslavy Faust band a nutno říci, že pěkně zostrá. Na parket vyrazili sice jen členové Trampot, ale vymódění parukami. Royal Dixieland Jazz Band předvedl tradiční jižanský styl a kdyby se objevil kolesový parník, jen by to dokreslilo atmosféru okamžiku. Dvoje klávesy a kytara v rukou Saši Zinzer, Jardy Chyby a Josefa Cikána, to bylo vystoupení Lišáků, které za pomoci zpěvačky vyznělo velmi solidně. Jen populárních hitů - To chce krém a Malajka, se příznivci nedočkali. V malé přestávce si část osazenstva odskočila mimo areál na ohňové show.

Kulatá krychle vlétla k nástrojům, a i když nehrála delší dobu, nebylo to znát a píseň Čokoláda zvedla k tanci značnou část publika. Alžbětiny sosny - nářez a plný parket. Profesionální výkon a jejich skladby nakonec hulákali snad všichni. Večer gradoval a na jevišti se připravovalo mezinárodní seskupení Souls for Rent.

Zvuk ještě víc zhutněl, zpěvák Skot v pravém kiltu, za basovkou Čech, za bicími Ital, další hudebníci z Jižní Ameriky a Švéd. Světové fláky těch nejznámějších hardrockových hvězd zahráné s neskutečnou chutí a nábojem. Paráda trvala až do půl třetí a pátek byl úspěšně za námi.

Pot, slzy a zelená

Park provoněný vůní pečeného masa a buchet. Už před polednem se začali scházet zvědaví diváci. Jako první se na kamionu pod přes

noc vyvěšeným heslem „Trampoty na věčné časy a nikdy jinak“ potili kluci z místní country kapely Nawostro hned potom, co rozvinuli transparent se svými fotografiemi z roku 1975, aby tak připomněli, oč jsou mladší než oslavenci.

Poprvé a vůbec ne naposled nastoupila skupina Trampoty, aby přijala gratulaci a dárek od svých mladších kolegů.

Slzy se objevily a ne poprvé, při poslechu písně Stárnou, Trampoty stárnou. Divadelníci z Nového Bydžova sklídili ovace za představení Limonádový Joe. Potili se pod slunečním reflektorem stejně jako Zpětné zrcátko se zhudebněnými texty Františka Gellnera, tanečníci z Třebíče či mušketýři z Kolína.

Potili se koně, které přihnal Pavel Holeček, potil se Zdeněk Blažej u gyrosu, Vojta u plátků, Bambula u bramboráků, Petr u kasy, Brzdaři při hraní a vůbec, potili se všichni.

Mladoboleslavští Barbecue pobavili humornými texty a celkově sympatickým projevem a přicházeli stále noví a noví návštěvníci a na dekách si hověly skupinky po celém parku. Dámy ze skupiny Stařenky zaujaly spíše střední generaci a hudba v jejich podání nechala zavzpomínat na písně z počátků Schovaneck.

Natřísknutý parket a na pódium Karel Kahovec doprovázený prošeďivými pardy, kteří ale svou práci skvěle ovládají. Písně Petra Nováka, balady, ale i rock and roll, to bylo vystoupení, které pohládilo na duši. Prostranství pod jevištěm se ještě více zaplnilo a to značilo jediné, na své vystoupení se připravovali oslavenci. Ještě stihl přinést dárek Zdeněk Korbl starší od něho a jeho parťáků, a pak už to vypuklo.

Jásající dav fanoušků Trampot říká o jejich popularitě vše

„Takhle slavného předskokana jsme ještě neměli“, řekl Sosák a pozval mezi Trampoty Karla Kahovce, aby pokřtil jejich CD „EŇO NŮŇO“, jak jinak než zelenou. Kmotr se trošku divil, ale přece jen lepkavou tekutinu použil správně. Nečekaná, avšak milá zdravice pana starosty, bočník se čtyřicítkou od Starých kusů a soška Diogéna od kamarádů z Čechtic byly příjemným pozdržením.

Karel Kahovec, Sosák a Milan Douša křtí CD Trampot

Trampotáci, oděni v bílém a se slušivými kravatami spustili a za halasného jásání zahráli několik starých pecek a posléze i několik

písníček z nové desky. Mezi hudebníky a posluchači přeskočila obrovská jiskra a dojetí, pocit radosti a hrdosti naplnil snad celý prostor. Velký aplaus sklídila za píseň Tymián Míša Aujeská a skandování Míša, Míša! vystřídal pokřik Galda, Galda, to když byl pozván se svým kontrabasem dlouholetý a zakládající člen Zdeněk Gallistl.

Gratulace, dary, děkování

Ještě s husí kůží a trochu naměkko přijímali členové Trampot gratulace ze všech stran. Dary převážně tekutého charakteru plnily připravenou bednu, polibky a objímání nemělo konce.

Trampoty v celé své čtyřicetileté kráse

Tak trochu ve stínu odlehčené atmosféry zahráli výborní Wyrtoni a celé prostranství rozjasnil skvěle připravený a poskládaný ohňostroj Jirky Růžičky z Vinar, našeho dlouholetého příznivce. Okolo půl jedné se na závěrečnou tancovačku naladil kolínský orchestr Peklo.

Bety, vlastně už potřeť za dva dny, opustila míchání nápojů a chopila se mikrofonu, aby s celou partou pobavila tanečníky i posluchače. Podařilo se jim to náramně. Závěrečné přídavky, ostatně jako celé vystoupení, byly krásnou tečkou za nezapomenutelnými zážitky z bezvadného víkendů.

Gratulanti se sjeli doslova z celé republiky. Čechtice, Hlinsko, České Budějovice, Brno, Olešnice na Moravě, Praha, Vlašim, Most, Střemošice. Přátelé a kamarádi z celého kraje. Bylo to nádherné.

Tahle parta se o vás celý víkend starala

A komu poděkovat? Jasně, že všem, kteří přišli a i svým chováním přispěli ke skvělé náladě. Zvlášť pak těm, bez nichž by to asi vůbec nešlo: Městys Červené Pečky, Jaromír Syřínek - Rojaplast, Profiprint Pučery, Roman Procházka, Jirka Holoubek, Petr Aujeský, Míla Kubín, Luděk Veselý. Dále pak Společenství za pohotový a bezfrontový servis při zajišťování pitného režimu a výborných pochutin. Jitce za

pomoc při realizaci akce „Bramborák“. Děvčatům za s úsměvem podávané míchané nápoje, zákusky a další řamky. Milanu Pospíšilovi za moc pěkný obal cédečka a Karlovi Hamrovi za veškeré grafické práce. Středisku Junáka a Tonymu za zapůjčení areálu a vybavení.

Také je na místě poděkovat celé partě, která i s rodinnými příslušníky zajistila celkový úklid všech prostor. A pak, že se tu nic neděje.

Je to za námi a bylo to fajn. Tak zase snad za pět let.

Trampoty

Zdař se opravit nejcennější historickou památku Červených Peček?

Kostel Narození Panny Marie je jednoznačnou dominantou našeho městyse. Jeho věž z dálky vítá každého návštěvníka. Při bližším pohledu však vidíme, že technický stav této památky není příliš dobrý a celková oprava se nedá příliš dlouho odkládat.

Říká se, že každá významnější obec má mít kostel, školu a hospodu. Pokud tyto instituce fungují, je vše v pořádku a obec žije. Touto jednoduchou filozofií se řídilo naše zastupitelstvo a vedení obce již od počátku let devadesátých. Naše školní budovy jsou ve vzorném technickém stavu, hospody fungují velmi dobře (je jen škoda zavřeného vinárny Na statku) a budovu kostela jsme postupně opravovali ve spolupráci s církevní správou tak, jak nám to finanční prostředky dovolily.

Pohled na kostel z jižní strany - foto Milan Pospíšil

Oprava věže v roce 2004 byla první velkou akcí. Výsledek částečně znehodnotilo to, že památkáři trvali důsledně na použití klasických vápenných omítek a nátěrů. Odmítnutí moderních nátěrových materiálů a technologií je příčinou toho, jak vypadá po 11 letech helmice věže. Dalšími společnými kroky městyse a církevní správy bylo odvlhčení zdiva kostela, oprava ohradní zdi a oprava střešní krytiny. U všech společných akcí jsme dodržovali zásadu, že finanční náklady oprav budou z poloviny kryty církví a druhou polovinu bude tvořit příspěvek městyse.

Po všech těchto krocích nyní nadchází čas pro dokončení oprav kostela. Rozsah těchto prací bude nutno upřesnit, nicméně je třeba opatřit střechu novou krytinou, opravit fasádu, vyměnit okna a dveře, rekonstruovat elektroinstalaci a při této příležitosti kostel nasvítit. V úvahu padá i vybudování bočního vstupu do areálu kostela z ulice Bendovy. Tento předběžný výčet prací dává jistě představu o tom, že to nebude snadná záležitost. Opravu kostela má ve svém volebním programu vítězné Sdružení pro červenopečecko a bude na zastupitelstvu, jak se s tímto závazkem vypořádá. Je nutno si uvědomit, že na opravu této památky nám nikdo nedá. Rozhodně nám na tento účel nedal nikdo ani v letech minulých. Pokud někdo říká, že na opravu kostela byly určeny peníze, které městys utratil na jiné

účely, nemá pravdu.

Jak získat finanční prostředky na tuto akci? Sám bych doporučoval jednat s církevní správou o sdružení finančních prostředků na tuto opravu a postupovat zde obdobně jako v letech minulých tj. polovinu církev, druhou polovinu městy.

V této souvislosti se určitě objeví námitky některých občanů, že díky tzv. církevním restitucím má majitel budovy, tedy Římskokatolická církev peněz dostatek. Této představě si dovoluji oponovat a uvedu v této souvislosti několik důležitých faktů a čísel.

Zákon o vyrovnaní s církvemi z r. 2012 vrací církvím 56% majetku, který jim byl zabaven po r. 1948. Jedná se především o lesy, polnosti, budovy a některé věci movité např. obrazy, sochy apod.

Za zbývajících 44% majetku, který nelze vydat (pozemky jsou zastavěné, v budovách jsou školy, úřady apod.), bude církvím vyplaceno 59 mld. Kč, splácených po dobu 30 let. Z toho církev Římskokatolická obdrží 47 mld. Kč, zbytek se dělí mezi dalších 16 církví a náboženských společností státem registrovaných.

Jaké jsou důsledky tohoto zákona v praxi? Skončila blokáce bývalého církevního majetku dle zákona o půdě z r. 1990 a jeho vlastníci (především obce) s ním mohou volně nakládat.

Příspěvek státu na provoz církví, činící ročně 1,5 mld. Kč bude postupně snižován a po 17 ti letech přestane být vyplácen (nastane odluka církve od státu).

Pokud se budou další církve nově registrovat u ministerstva vnitra, nebudou státem nijak podporovány.

Ve světle těchto čísel a faktů je zřejmé, že finanční možnosti církví se díky tomuto majetkovému vyrovnaní se státem příliš nezlepšily a pokud se zlepší, bude to otázka delšího časového údobí. Myslím si, že tak dlouho náš kostel čekat nemůže. Stojí zde již od 14. století a bylo by především naší hanbou, kdybychom nebyli ochotni věnovat z rozpočtu městyse částku potřebnou na jeho záchranu. Jsme tím povinni i svým předkům, kteří tento kostel vybudovali a po staletí užívali.

Jan Dvořák, místostarosta

Třicátnice Pecka se hodila do gala

Lavice a všechny židle ze sokolovny byly obsazeny a třicátý ročník festivalku na zahradě kuželny se vydařil nejen díky spoustě posluchačů, ale i velmi pěknými vystoupeními pozvaných souborů. Trampoty představili skladby z nového CD a novou zpěvačku a vysloužili si pobídku k přidavku. Návštěvníci hned u pokladny kupovali trička připomínající jejich chystané oslavy a letáky s programem rychle mizely.

Pořádající Trampoty s novou zpěvačkou

Kutnohorští Brzdáři hrající bluegrass, odpálili klasiku a pobavili přítomné starotrampsky předvedenou Ascalonou, při níž by jistě zjhllo i oko prvorepublikových trampů. Znovu se po dvou letech objevilo na scéně osmičlenné těleso Royal Dixieland Jazz Band se zpěvačkou Alžbětou Sosnovcovou, aby svým projevem přeneslo diváky do jižanských měst Ameriky třicátých let, a jejich hudba krásně zapadla do barevné skladby celého večera. Bavič a mistr slova Vašek Souček přivedl na pódium omlazenou Lokálku a humor mluvený i v písničkách nenechal nikoho chladným. Parodie na známé melodie a moudra pronášená dlouholetým moderátorem Porty přinutily posluchače vytleskat několik přidavků. Vaškova slova na závěr o tom, že menší akce je mnohdy mnohem milejší, byla pochvala pořadatelům a také svědectví, že se jim u nás líbilo. Potom už jeviště zaplnila Věra Martinová s kapelou a po déle trvajícím doladování zvuku zazněly její největší hity.

Hlavní host večera - Věra Martinová

Vystoupení to bylo pěkné, profesionální, jako z desky. Ale. Ale zákaz natáčení na kameru, vyprávění o tom, že jsem hrála především a včera a že budu hrát zase zítra, to asi posluchače opravdu nezajímá. A tak daleko více sympatií než první dáma country získala její sboristka a skvělá muzikantka. A pak už se uklízelo a balilo a děkovalo a loučilo a zapomínalo a také trochu plánovalo.

Závěr patřil opět Trampotákům, kteří lehce prohráblí struny při popíjení na kuželně. Poděkování jako vždy patří všem, kteří nějak přispěli ke zdárnému průběhu. Krajskému úřadu, městysu Červené Pečky, sokolům za půjčení židlí a skautům za jejich nošení, kuželkářům za občerstvení, hasičům za půjčení jejich moc pěkné klubovny. A ať se podaří ten příští ročník.

Sosák

První školní den

Je 1. září. Po dvou měsících prázdnin je tu opět školní rok, pro malé prvňáčky první, pro deváťáky poslední.

Do 1. třídy ZŠ letos nastoupilo 29 dětí (15 dívek, 14 chlapců). První školní den je po slavnostním zahájení před školou odvedli nejstarší žáci do jejich třídy, kde se přivítali s třídní učitelkou Mgr. Alenou Bendovou. Vzhledem k velkému počtu žáků bude celé dopoledne pomáhat i paní asistentka Simona Mejšnerová.

Zářím začala těmto dětem nová etapa života. Doufám, že bude pro všechny příjemná, i když určitě náročná.

Naši prvňáčci

Rodiče při slavnostním zahájení

Mgr. Alena Bendová, třídní učitelka

Jazykový pobyt pedagogů na Maltě

V rámci projektu financovaného z Evropské unie se šest pedagogů naší školy zúčastnilo čtrnáctidenního jazykového kurzu angličtiny na Maltě. Na základě individuální jazykové úrovně jsme byli rozřazeni do skupin spolu s ostatními studenty ze všech koutů Evropy. Hodiny vedli rodilí mluvčí jazykové školy Bels. Procvičili jsme si gramatiku, oživilo slovní zásobu a nejvíce jsme se věnovali konverzaci s ostatními studenty nejen ve škole, ale také při neformálních příležitostech. I když výuka byla intenzivní a zahrnovala i domácí přípravu, stihli jsme poznat kulturní a také přírodní krásy Malty. Zábavná je především maltská autobusová doprava, autobusy jsou úplně plné a vždy mají zpoždění, ale lze jimi procestovat celou Maltu včetně malebného ostrova Gozo. Získané jazykové zkušenosti využijeme nejen při výuce, ale i při dalším jazykovém vzdělávání. A někteří z nás také v Anglii, kam se s žáky chystáme na týden v září.

Mgr. Barbora Pokorná

Čas na bilancování i plánování

Minulý školní rok byl plný novinek, výzev a akcí. Zvládli jsme toho opravdu hodně. Po celý rok žáci druhého stupně pracovali v projektu CPTO, v rámci kterého navštívili dílenská pracoviště a odborné pracovny SOŠ stavební Kolín a užili si exkurzi do České televize.

Již druhým rokem působila na škole psycholožka, která pomáhala nejen nám a rodičům, ale především dětem.

Úspěšili jsme v projektu DVPP pedagogických pracovníků k vyšší konkurenceschopnosti a získali jsme metodická doporučení, jakým způsobem máme pracovat s tablety v hodinách. Patnáct kusů iPadů, zakoupených z tohoto projektu, bude dále k dispozici žákům v rámci vybudování mobilní interaktivní učebny. Další tři iPady jsme získali sponzorsky od firmy Feurecia. Tímto bych chtěla veřejně poděkovat za dlouhodobou podporu naší školy.

Úspěšili jsme dále ve výzvách č. 56 a 57, které cílí na zvýšení jazykových dovedností pedagogů i žáků a umožňují v rámci polytechnického vyučování investici více jak 200 000 Kč do školní dílny.

Neméně úspěšné byly školní projekty - Cestou za dobrodružstvím se spolužáky a Čtu, čteš, čteme. První projekt prohloubil kooperaci mezi dětmi ve škole a mnozí žáci z něj těžili po celý rok. Starší spolužáci připravovali pro mladší celou řadu aktivit a pomáhal i školní parlament. Druhý ze jmenovaných otevřel dveře školy i školky babičkám, dědečkům, tetám i rodičům, kteří v rámci výuky zkoušeli zaujmout děti prezentací a četbou knížek, které mají sami rádi. Někteří tak poznali na vlastní kůži, jak je to někdy nelehký úkol a jak je čtyřicet pět minut dlouhých.

Pod střechou školy již několik let pracuje Baby klub Čepečky - pro naše nejmenší návštěvníky. Nově i Tvořivá dílnička pro dospělé „tvořilky“, které mají rády rukodělné činnosti. Dvakrát týdně se scházely ženy v rámci kondičního cvičení a řada sportovců využila tělocvičnu k pravidelným aktivitám.

Škola poskytla prostory k výuce náboženství a ZUŠ Uhlířské Janovice. Nabízeli jsme dvacet jedna kroužků mimoškolních aktivit, zajištěných vesměs vlastními pedagogy.

Během prázdnin škola neutichla ani na jediný den. Podařilo se zdárně provést velkou rekonstrukci školní budovy, o jejímž průběhu se jistě dočtete podrobněji ve zprávách z úřadu městysu. Vyměnili jsme také nábytek v kanceláři, v jedné učebně a část starých podlahových krytin.

Z mého pohledu byl uplynulý rok úspěšný, podařilo se nám zrealizovat hodně věcí a všem zaměstnancům školy a vedení městysu se patří na tomto místě poděkovat za práci pro školu.

Dnes je již čas plánovat a dívat se do budoucnosti. Z nejbližších úkolů nás čeká zahraniční jazykový pobyt žáků v Brightonu, kde se budou nejen učit, ale i poznávat krásy a památky Anglie. Zdarma vycestuje 44 žáků páté až deváté třídy.

Dalším cílem je pokračovat v započatém jazykovém vzdělávání učitelů, se kterým nám snad pomůže nový akreditovaný program jen pro naši školu.

Musíme se „poprat“ s integrací iPadů do běžné výuky a najít cestu, jak je se žáky smysluplně využijeme.

Oprášíme práci ve školních dílnách v rámci pracovních činností a úpravou ŠVP navýšíme hodiny českého jazyka na druhém stupni, kde se budeme snažit přivést žáky opět k četbě s porozuměním a práci s informacemi a fakty.

Stali jsme se pilotní školou pro zařazení třetí hodiny tělesné výchovy navíc. Prozatím je určena jen žákům první až třetí třídy, kteří v rámci školní družiny budou pracovat na zvýšení tělesné zdatnosti. Nový školní rok jistě nebude lehký, ale prozatím nám odhodlání nechybí a na práci se těšíme.

Mgr. Štěpánka Hanzlová

Pozvánka na besedu

20.10.2015 se uskuteční v místní škole **od 16:00 hodin** odborná beseda na téma **Bezpečně na internetu**

Akce je určena nejen rodičům našich žáků a dětí, ale i veřejnosti, kterou toto téma zajímá. V současnosti je zneužití internetu velmi aktuální a nebezpečné.

Všichni jste na besedu srdečně zváni.

Mgr. Štěpánka Hanzlová

Zprávy z MŠ

Mateřská škola opět zahájila provoz po velkém prázdninovém úklidu v úterý 1.9.2015. Její kapacita byla opět zcela naplněna. V průběhu prázdnin došlo k několika změnám v seznamu přijatých dětí. Někteří rodiče využili možnosti umístění svých dětí v jiných, jim lépe dostupných MŠ a tak byla dána možnost dalším dětem, které se do seznamu přijatých dětí původně nevešly. Mateřská škola díky těmto změnám přijala téměř všechny děti z Č. Peček a obcí patřících pod jejich správu (nebylo přijato pouze jedno dítě, kterému budou tři roky až na jaře roku 2016).

Jako každým rokem má MŠ připraveno velké množství akcí nejen pro děti z MŠ, ale i pro jejich rodiče. Přijedou dětská divadélka do MŠ, děti vyjedou do kolínského divadla i kina, budou opět besídky pro rodiče, vánoční jarmark společný se ZŠ, lampiónový průvod a další.

MŠ umožňuje starším dětem i zapojení do kroužků (logopedie, keramika, tanečky, flétna a angličtina).

Informace o všech akcích i ostatní podrobnější informace o MŠ jsou k nalezení i na webových stránkách MŠ (www.zscp.cz).

Za MŠ Beňovská Hana

Mateřské centrum ČEPEČKY - Baby klub

... letošní léto jsme si zpestřili společným setkáváním v parku. A bylo to prima; bylo to tak prima, že jsme se shodli, že si to v blízké době určitě zopakujeme.

Co bude dál? V současné době je plánování v plném proudu. O výsledku našeho snažení Vás budeme včas informovat na našich webových stránkách.

Za kolektiv maminek Čepečeků

Petra Kubelková

Nezapomínáme na naše seniory

Všichni žijeme s jednou nezvratnou jistotou - nezadržitelně stárneme. Současný uspěchaný svět preferuje mládí, akčnost a výkonnost. Méně se cení spolehlivost, zkušenost, odpovědnost a tradice. Také se často zapomíná, že svět, ve kterém žijeme, musel někdo vybudovat a tvrdě se o něj zasloužit poctivou prací. Ten, kdo se o to především zasloužil, jsou naši senioři. Naš městyse se snaží v rámci svých možností jim život usnadnit a zpříjemnit. Kromě podpory činnosti Klubu důchodců navštěvujeme všechny naše spoluobčany, kteří se dožili věku 75-ti, 80-ti (dále vždy po pěti) let s gratulací k životnímu jubileu. Jelikož jsem byl na svou žádost pověřen starostou městyse i nadále zajišťovat tuto činnost, zmíním se o problémech, které s sebou někdy přináší.

Naše jubilanty jsem začal navštěvovat spolu s členkou kulturní a sociální komise pí. Ludmilou Sadilovou cca před 13 ti lety. Vím, že většina seniorů přijímá tyto návštěvy s potěšením. Naši jubilanti jsou rádi, že na ně obec nezapomíná, a rádi si popovídají o novinkách v životě našeho městyse. Někdy se však setkáváme s názorem „přijďte, ráda (rád) vás uvidím, ale chci vědět předem, kdy to bude.“

Tomuto přání zcela rozumím a považuji jej za oprávněné. Chápu, že se každý rád na podobnou návštěvu připraví a necítí se v tom případě zaskočen. Je zde však problém. Naše matrikářka pí. Holečková ani já sám nemáme přímý kontakt (např. telefon) na převážnou většinu jubilantů. Proto všechny, kterým se toto výročí

blíží, prosím: Nechte na sebe kontakt u pí. Holečkové a pak není problém termín návštěvy dohodnout. Je možné, že se vyskytne i případ, kdy si oslavenec naší návštěvu nepřeje. Tuto skutečnost stačí oznámit předem, určitě nechceme nikoho obtěžovat.

Víme, že naše společnost stárne, a budeme nuceni na to v budoucnu reagovat. Pro usnadnění života seniorů nás čekají důležitější úkoly a vedení městyse si je plně uvědomuje. Jedním z nich je vybudování domu s pečovatelskou službou či jiného podobného zařízení. To, že jsme upravili prostranství u náměstí v parkovou plochu, neznamená, že jsme na tento záměr rezignovali. Pouze jej odkládáme na další volební období a doufáme, že se najdou ekonomické možnosti pro jeho realizaci. V současné době je výstavba takového zařízení nerealná.

Jan Dvořák, místostarosta

SEZNAMTE SE

Vzpomínky paní učitelky Zdeňky Novotné

Ohlédnutí za vlastním životem připomíná, jak čas rychle letí a vzpomínky jsou ozvěnou dávnějších i bližších prožitých hezkých i trpčích chvil...

Narodila jsem se v Kolíně před pětadesáti lety svým rodičům, Anně Dudkové, rozené Vyskočilové a Vojtěchu Dudkovi. Hezké chvíle raného dětství jsem prožila v domě číslo 28 na náměstí v Červených Pečkách se svojí o čtyři roky mladší sestrou Maruškou. Rodiče byli aktivními členy Sokola a tak mě už od čtyř let zapojili do cvičení a dalších aktivit s ním spojených.

Na školu jsem se těšila, měla ji ráda a moje vysvědčení dělalo rodičům vždy radost. Svých učitelů jsem si vážila a měla k nim úctu. Dodnes nejvíc vzpomínám na pana učitele Slejšku, který mě učil ve druhé až páté třídě. Byl přísný, ale spravedlivý a dal nám dobré základy do života. Zrovna tak na druhém stupni pan učitel Hudec – jeho hodiny češtiny byly na svou dobu (válečnou) zajímavé a vstoupil nám lásku k české literatuře, hudbě a kultuře.

Moje dětství bylo bezstarostné do svých deseti let. V roce 1940 jsme se přestěhovali do nového domku číslo 232 nahoře v Červených Pečkách, který si rodiče postavili. Byla válka, těžká doba. Maminka onemocněla tuberkulózou a v roce 1942 zemřela. Mně bylo dvanáct let a sestře osm let. Pomáhala jsem tatínkovi v péči o domácnost a mladší sestru. Tatínek jezdil do elektrárny v Kolíně, kde pracoval jako topič.

Maminčiným i mým přáním bylo, abych se stala učitelkou a strýc (učitel) Vyskočil mě v tom podporoval. Po válce se tatínek znova oženil a já nastoupila do Kutné Hory k Voršílkám do dívčího učitelského ústavu, ale ten byl po roce zrušen. Tak jsem přešla do Odborné školy pro ženská povolání v Kolíně. Po úspěšném absolvování školy jsem se na umístěnkou dostala jako vychovatelka do domova mládeže Juty v Úpici. Po dvou letech se mi podařilo vrátit zpátky domů a získat zaměstnání jako učitelka v mateřské škole v Bečvárech. V roce 1951 se uvolnilo místo učitelky v jednotřídce v MŠ v Červených Pečkách a já ho s radostí přijala.

V roce 1952 jsem se provdala za Josefa Novotného z Opatovic a spolu jsme dobře vychovali tři děti.

Práce s dětmi v MŠ mě bavila a měla jsem ji ráda. A tak jsem pro zvýšení kvalifikace začala v roce 1964 dálkově studovat Střední pedagogickou školu v Praze. Byla to při třech dětech (4, 7 a 8 let) pěkná fuška, ale s velkou pomocí manžela jsem to zvládla a úspěšně školu v roce 1968 maturitou dokončila. Po získání plné kvalifikace jsem byla hned v září 1968 „přesunuta“ do MŠ v Nebovidech. Po roce mi bylo na vlastní žádost umožněno vrátit se na původní místo v MŠ v Červených Pečkách. Tam jsem po letech až do odchodu do důchodu ukončila svou učitelskou dráhu, prožitou zčásti v přízemí budovy místní základní školy a později v nově postavené MŠ. Při důchodu jsem občas ještě vypomáhala jak ve zdejší mateřské škole, tak třeba i ve školní družině ZŠ a dalších mateřských školách v Kolíně... V té době mi práce s dětmi pomohla v těžkých chvílích, když náhle

zemřel můj manžel...

Během mého profesního života jsem se setkala s mnoha dětmi. S některými z nich se stále setkávám a mnohé se ke mně i hlásí.

Nyní mě už zdraví tolik neslouží, jsem hůře pohyblivá, ale moji nejbližší v rodině se o mě dobře starají. Mojí radostí jsou oba vnuci, Tomáš a Honza, tak i pohoda v rodinách syna Josefa i dcery Hany. Já žiji ve společné domácnosti se synem Zdeňkem. Ráda si něco přečtu, podívám se na televizi, luštím křížovky, zajímám se o aktuální dění, někdy si pustím pěknou hudbu a denně na svém počítači procházím na internetu zprávy, zajímavosti, přehledy tisku... Takže mi dlouhá chvíle není...

V Červených Pečkách jsem prožila většinu svého života, mám to tu ráda a přeji všem lidem jen to dobré, hodně zdraví, štěstí a životní pohody.

Vážená paní učitelko. K Vaším narozeninám Vám přejeme pevné zdraví a spokojenost v kruhu svých nejbližších.

Ptala se V. Miškovská.

Moje Norsko

Musím se vypsat z mé letošní sportovní dovolené ve středním NORSKU od 15.7. do 2.8.2015.

Ve středu 15.7. mě kamarádka Jana s kolem, stanem a krosnou vyložila na Černém Mostě v Praze a začalo moje dobrodružství. Přijel autobus Karosa s vlekem. Na střeše 30 kol a 5 kajáků. Ve vleku 3 rafty, oblečení na rafty a potřeby pro 30 lidí. Seděla jsem sama vzadu autobusu.

Při jízdě přes Německo asi ve 22.00 hodin jsme vystoupili na parkovišti u benzínové pumpy a kamarádi vytvořili ze sedadel lůžkovou úpravu, dvě patra a spalo se při jízdě celou noc ve spacáku. Lůžkovou úpravu jsme využívali často při přejezdu po Norsku, deštivém počasí, a když nebylo kde stanovat. Spala jsem dole, bylo to hrbolaté. V patře bylo lůžko rovnější.

V přístavu ROZTOK jsme přesedli na velký trajekt a po moři se plavili 6 hodin do švédského přístavu Trelleborg. Jelo se přes Švédsko, Norsko a u Osla jsme projeli tunelem Oslofjord. V pátek ráno jsme byli na prvním místě u vesničky Dagali před městem Geillo. Stany jsme stavěli na zmrzlé zemi, tráva jen chrastila. Naše výprava do Norska měla velice bohatou sportovní náplň - cyklistika, turistika, plavba na seakajaku, rafting a rybaření. Rybaření jsem přenechala pánům, ale na čerstvých rybách jsme si pochutnávali. Jinak jsem stihla všechno.

První schůzka a už se vyjíždělo 25 km k jezerům, výstup na náhorní plošinu porostlou lišejníky, zakrslými břízkami, z kamenů trojici a zpět 25 km do kempu. Každodenní polévka z pytlíku a procházka vesničkou ke kostelu.

Druhý den jsme sjížděli na raftech řeku Lagen. Vyfasovala jsem neoprenový oblek, boty, vestu, nafukovací vestu a helmu. Takto

sportovně oblečená jsem se strachem nasedla do autobusu, 3 rafty na střeše. Jeli jsme 15 km proti proudu rozbouřené řeky. Na horách teprve tál sníh a teklo hodně vody. Byla jsem zasunutá ve středu, abych neškodila. Jelo se v šesti plus jeden, který stál, řídil plavbu a řval na nás. Když jsme se dostali do válců, vlny byly ohromné a loď často propláchlly. Sjela jsem ještě řeku Ottu, Dravu a Sjou. Celkem čtyřikrát, byla to paráda.

Na seakajaku jsme se plavili po fjordech, příroda a hory z moře úžasné. Na kole se jezdilo každý den. Autobus nás vyvezl do zimních středisek v pohoří Jotunheimen do nadmořské výšky nad 1000 metrů, vystoupili jsme na hory a skály v okolí, to byla turistika. Sestoupili zpět k autobusu, pánové sundali kola a po frekventované silnici mezi auty jsme sjížděli až k moři k nadmořské výšce 2 metry do kempu. Byla to mela. Jeli jsme z kopce 50 až 60 km, brzдила jsem od zatáčky k zatáčce. Ve vyšší nadmořské výšce byl sníh, silnice byla čistá, ale u silnice vysoké závěje. Letos napadlo na jaře hodně sněhu a ještě neodtál.

Projeli jsme a prohlédli si most na Atlantické cestě postavený v roce 2005, který dostal cenu za nejhezčí stavbu roku v Norsku. V Geirangeru jsme byli v kostele na koncertě. Andělský zpěv dívky doplnil pan farář slovy z bible „Kdo je bez viny ať hodí kamenem.“ U vchodu jsme dostali kámen, který jsme kladli ke kříži a tím odložili i svoje hříchy. Stále zněla hudba, bylo to působivé. Kostely v Norsku jsou dřevěné, nízké, útulné a málo zdobené. Tři poslední noci jsme spali v kempu bez vody mezi lišejníky u řeky Sjoa. Byla zima a pršelo. Čekal nás výstup na druhou nejvyšší horu Norska Glitertind do výše 2 450 metrů, šli jsme z 1050 metrů. U chaty, kde se sportovci připravují na výstup, jsme nechali kola, která jsme nezamykali.

Výstup začal v kamení a měkkém sněhu. Výše byl sníh umrzlý, šlo se po šlápotách. Byla mlha a husté sněžilo. Šla jsem jako stroj. Na vrchol nás vyšlo jen 5 - ostatní chytří se vrátili.

Celý zájezd končil ve středisku Heidal a sjížděli jsme na raftech řeku Sjoa krásnou soutěskou.

V pátek 31. července jsme při přejezdu do Osla spali v autobuse. Oslo jsme si prohlédli ze sedla kola. Byli jsme v muzeu Fram, prohlédli si loď Vikingů, Královský palác s hradní stráží, Národní galerii a budovu Opery.

Konec dobrodružství, přes Švédsko, trajektem do Dánska, přes Německo a byli jsme v Čechách.

Norsko je krásná země, hornatá, zelená, porostlá lišejníky, prudké řeky a vodopády. Moře tvoří zátoky – fjordy.

Zájezd vedl pan Václav Šatava, který byl v Norsku již 50x. Byla báječná parta třiceti lidí. Často se zpívalo s kytarou. Nebyla jsem za stařenku, ale za Věru.

Moje toulavé cesty neskončily a pokračovaly v Dolomitech v krásných horách na severu Itálie od 22.8. do 27.8. Zájezd vedl pan ing. František Vošvrda. Vystoupili jsme na horu 12 apoštolů a do výšky 3 142 na horu Pic Boe v pohoří Sella. Viděli jsme Marmoládu, nejvyšší horu Dolomit. Prohlédli si města Brixen a Brukner.

Bydleli jsme v penzionku v městečku Natz s polopenzí.

Tak si žije důchodkyně z Červených Peček.

V. Miškovská

Expedice 8 091 m n. m. 2015

aneb letní junácký tábor červenopečeckých skautů u Trhového Štěpánova

Mohutný horský masiv ve středním Nepálu v Himálaji se táhne do délky 55 km. Jeho šest majestátních vrcholů nelze přehlédnout. Hora, dosud pokořená jenom sedmi Čechy, neodpouští sebemenší chybičku. Annapurna.

A právě její nejvyšší vrchol, který svou výškou 8 091 metrů ostatní hravě zastihuje, se stal letos v létě cílem expedice červenopečeckých skautů v rámci stejnojmenné celotáborové hry.

První tři prázdninové týdny vyměnilo 76 dětí pohodlí svých domovů za dobrodružství, které jim každoročně umožňuje prožít jen letní tábor v malebném údolí u Štěpánovského potoka nedaleko Trhového Štěpánova na Benešovsku. Táboření se zúčastnilo všech osm oddílů střediska z Červených Peček, čtyři dívky a čtyři chlapecké. A že takovou porci dětí nebylo snadné zabavit a zvládnout, to vám potvrdí každý z vedoucích, který svou dovolenou či studentské prázdniny každoročně a rád vymění za letní táborovou romantiku.

Celkový pohled na horolezeckou základnu v Himálájích

Příběh, kterým letos děti žily celý svůj táborový čas, čerpal inspiraci z legend a mýtů, kterými je tato osmitisícovka opředená. Jednotlivé oddíly představovaly 8 expedic, jejichž cílem bylo zdolat Annapurnu z nepříteliš probádané strany. Po příjezdu do tábora, tedy vlastně přiletu do Káthmándú, se přesunuly do základního tábora, kde je přivítal místní patriarcha. Prvním úkolem všech byla aklimatizace na místní podmínky tedy zabydlení ve stanech a vybudování veškerého potřebného táborového zázemí. Večer se pak konala velká slavnost místních, na kterou byli pozváni i členové všech výprav. Uvítací obřad, při kterém společně uctili Annapurnu pro zdar expedice, byl zakončen slavnostním rituálem u oltáře a společným zpěvem mantry.

Děti tak již věděly, že existovala bájná expedice, která se o výstup před lety pokoušela. Nikdo si už ale nepamatoval, jak to s ní dopadlo a zda vůbec někdo přežil. Kolující mýty o deníku této ztracené expedice, který měl údajně popisovat všechny nástrahy cesty, vedly k výzvě k jeho nalezení. Po rozsáhlém pátrání deník děti opravdu našly u váženého místního guru. Ten se s nimi nakonec vydal společně na cestu, a tak každá etapa celotáborovky začínala předčítáním z deníku, aby děti mohly při výstupu využívat zaznamenané poznatky svých předchůdců.

„Po celou dobu se expedice setkávaly s mýtickými postavami, jako jsou guru, několik tajemných mnichů či šerpové“, doplňuje jedna z autorek letošní celotáborovky Aneta Linhartová s přezdívkou Anka. Se svými parťáčkami Kířou Langovou a Janou Vánovou alias Vikuní věnovaly přípravě celé hry téměř půl roku.

„Začínáme vlastně už v zimě. Jakmile je jasné základní nosné téma a kostra příběhu, rozdělíme si jednotlivé části a každá potom připravuje tu svou“, doplňuje Kířa. „Musí se doladit všechny detaily,

rozepsat celý příběh tak, aby tematicky navazoval na jednotlivé etapy a zapadly do něj připravené hry a úkoly. Prakticky všichni vedoucí nám potom pomáhají třeba s výrobou potřebných rekvizit,“ dodává.

„Nejtěžší bylo asi sepsat celý deník tajemné expedice, ze kterého nám guru celý tábor předčítal,“ navazuje na své kamarádky Vikuně. „Bylo potřeba připravit i kostýmy pro postavy, které expedice provázely – šerpy, mnichy a samozřejmě i pro toho nejdůležitějšího, což byl guru.“

„Oddíly - jednotlivé výpravy expedice - si také před táborem připravily svůj vlastní převlek, který se potom používal při různých příležitostech v průběhu celého tábora,“ připomíná Anka. „Některé oddíly si ho připravily společně na svých schůzkách, jiné zase poprosily o pomoc s jeho výrobou maminky táborníků. Snažíme se ale spíš o to, aby si ho děti vyrobily samy, o to víc je to potom těší,“ uzavírá Aneta.

Autorky letošní hry rozhodně nejsou žádnými nováčky. Podílely se velkou měrou na přípravě celotáborové hry již v loňském roce. A získané zkušenosti se jim letos podařilo bezesbýtku zúročit. Precizní příprava všech detailů byla po celý tábor opravdu znát a líbila se dětem i vedoucím.

„Snažíme se dětem předat to nejlepší, co jsme i my získali od svých oddílových vedoucích jako děti,“ přidává se Jirka Váňa řečený Jeremi, který měl letos poslední týden celý tábor na starosti jako hlavní vedoucí. „Každá hra kromě pobavení má i svůj výchovný podtext a vede děti například k týmové spolupráci, rozvíjí jejich dovednosti nebo je něco nového naučí. K tomu letos sloužily také takzvané krafty, což byly krátké programy vždy pro malou skupinku dětí, který si připravil skoro každý vedoucí většinou v oboru, který jim byl nejbližší. Děti si tak mohly vybrat z rozmanité nabídky jako třeba zálesácké dovednosti, zdravotěda, zásady přežití v přírodě, rostliny a živočichové v okolí, šifry, ale třeba i skládání origami, poznávání hvězdné oblohy nebo netradiční sporty,“ upřesňuje Jeremi. „Prostě každý si určitě vybral a kromě přínosu pro něj samotného tým i pomohl díky bodované účasti svému oddílu do celkového výsledku v celotáborové hře,“ shrnuje Jirka.

Ostatně i zmíněné bodování bylo pojato opravdu stylově. Před táborovou jídelnou se tyčila maketa Annapurny a na ní byly k vidění jednotlivé vlajčky všech osmi expedic. Každá dostávala večer u oltáře svůj denní přiděl bodů – rozuměj výškových metrů, o který se posouvala blíž a blíž k vrcholu.

Úvodní scénka k etapovce aneb mrzne až praští

„Nesmí chybět ani osvědčené doplňkové programy a aktivity,“ zmiňuje Filip Nehasil neboli Filda, další z vedoucích tábora. „Proto tradičně zařazujeme třeba táborovou olympiádu se sporty volně navazujícími na téma hry – letos tedy i přes panující vedra převážně zimními. Nechyběly ani pravidelné sobotní slavnostní táboráky, kde si celý tábor společně zazpíval a každý oddíl si pro své kamarády připravil krátkou a mnohdy vtipně pojatou scénku,“ uzavírá Filip.

„Hodně oblíbené je i občasné večerní vystoupení táborové kapely Jouda band v jídelně“, přidává se jeden z jejich kytaristů Lubomír Jirků ml. řečený Lubas. „Kapela je improvizovaně složená

z vedoucích, kteří jsou zrovna přítomni na táboře. Vybíráme si písničky, které jsou spíš v tanečním rytmu a nehodí se k táborákům. Děti si o mnoho z nich samy aktivně říkají a tak hrajeme vlastně půlku večera na přání. A k nejoblíbenějším určitě patří ploužáky, při nich hned poznáme, jaké táborové lásky nám tu zrovna klíčí,“ přibližuje Lubas.

Teplotní rekordy letošního léta pomohl dětem překonat i improvizovaný bazén, který vedoucí vybudovali na břehu potoka hned první víkend. Pitná voda napouštěná přímo z vodoteče v něm sice nebyla jako kafe, spíš připomínala žiletky, ale vítané ochlazení bylo víc než příjemné. „Bazén se skluzavkou je super“, řičí nadšeně při vodním dovádění Natálka Bartůňková a ostatní světlušky z devátého oddílu jí souhlasně přitakávají. Ti odvážnější se také svezli na téměř dvě stovky metrů dlouhé lanovce, která je přenesla z koruny vysokého smrku za táborem až na sousední louku. A že červenopečeckým skautům opravdu odvaha nechybí, bylo znát na zájmu všech dětí. A tak se musel dělat pořádník, aby se nakonec dostalo na všechny. „Už jsme jeli dvakrát a zítra se chystáme na třetí sjezd“, pyšní se vlčata ze čtrnáctky, devítiletí špunti, jedni z nejmladších letošních táborníků.

O příjemné osvěžení se postarala táborová skluzavka

Trampolína zase potěšila hlavně mladší tábornice. „Dokážeme už skočit i salta a přemet“, hlásila Bára Nehasilová přezdívaná Hasič a s ní i její ségra Lucka alias Lucerna. Každoroční pingpongový turnaj potom patřil spíš těm starším, klukům z jedenáctky a třináctky, kteří už mají s pálkou v ruce něco odehráno. Prostě a jasně: pestrý táborový program tak, jak má být.

Vlajková četa na posledním večerním nástupu

A kdo že to vlastně Annapurnu a jejích 8 091 metrů nakonec zdolal? No přece všichni, kdo soutěžili fair play, utužili přátelství se svými kamarády a naplno si užili táborových dobrodružství.

Za středisko Junák Červené Pečky

Jarka a Luboš Jirků

Pod střechou světa I.

V tomto vydání bych vás rád zavedl na legendární putování, které přede mnou absolvovali nejrůznější expedice, které směřovaly k dobytí nejvyšší hory světa – Mont Everestu – Sagarmathy – Čumulungmy. Tato hora leží na nepálském území v těsné blízkosti Čínské/Tibetské hranice v pohoří Himálaj.

Samotná cesta do Nepálu začíná doporučeným očkováním proti žloutence, žluté zimnici a břišnímu tyfu. Antimalarika jsme sice měli s sebou, ale pro oblast hor potřeba nejsou. Naše letecké spojení z Prahy bylo přes turecký Istanbul a indické Dillí. Časový posun oproti Červeným Pečkám byl tři a tři čtvrtě hodiny. Po krátké návštěvě hlavního města Kathmandú jsme hned následující den na letišti nasedali do malého letadla (mimochodem české výroby) pro 12 pasažérů a čekal nás let do bájně Lukly. Letiště v Lukle právem patří mezi deset pro piloty nejtěžších letišť světa a samotné přistání je ve výšce 2.800 m n. m., kde přistávací a současně startovací dráha je 300 metrů dlouhá, je do kopce a končí ve skalní stěně. Pocit, který však máte přímo na palubě malého letadla, kde kolem přistávací dráhy zůstává celá řada vraků z neúspěšných přistání, není vůbec příjemný.

Odtud už jen hodit batoh na záda a vyrazit na 150 km túru do výšky 5.550 m n. m. Cesta prochází údolím Solo-Khumbu přes maličké vesničky Šerpů až do Namche Bazaru – šerpského hlavního města, které leží v exponovaném údolí ve tvaru podkovy ve výšce 3.450 m n. m. Celou cestu míváme šerpské nosiče, kteří na zádech nosí téměř vše. Vedle klasického zásobování potravinami a proviantem, stavebních materiálů i potřeby horolezeckých expedic. Běžná váha jejich nákladu je 70-100 kg. Navíc jejich boty jsou spíše vhodné na pláž než do vysokohorského terénu. Člověk se před jejich výkonem skutečně klaní.

V Namche Bazaru zůstáváme dvě noci a uskutečňujeme aklimatizační výstup na okolní hřebeny. Typickým šerpským jídlem je tzv. Šerpa STEW (čti „stjú“) a je to pouze hustá zeleninová polévka. Nápojem je černý čaj s jačím mlékem. Další den pokračujeme ve stoupání ke klášteru Tengboche do výšky 3.850 m n. m. Protože je duben a to je právě měsíc před hlavní sezonou v dobývání nejvyšší hory světa (výstupy na vrchol Mont Everestu jsou možné pouze v květnu) potkáváme velmi početné karavany jaků a šerpů s nákladem pro stavbu základních táborů jednotlivých expedic. Samotní horolezci přiletí až o měsíc později.

Postupně se na našem výstupu začíná projevovat vliv vysoké nadmořské výšky a to zejména zrychleným dýcháním kvůli řidšímu vzduchu a rychle nastupující únavou. Čím dál častěji se zastavujeme a odpočíváme. Všechny Šerpy, co potkáváme, zdravíme jejich „NAMASTE“ a všichni do jednoho nám pozdrav srdečně opětují, i když mají na zádech naloženo kolem sta kilogramů. Naše další zastávka je v Dingboche (4.400 m n. m.), kde nás čeká aklimatizační výstup nad hranici pěti tisíc metrů a nocleh na dvě noci. Při aklimatizaci je třeba se vrátit na noc do menší nadmořské výšky. Během aklimatizačního výstupu hustě sněží a za celý den nakonec napadlo 40 cm nového sněhu, který do běla zahalil tu nedozírnou horskou krásu s velikány, jako jsou Nupse, Ama Dablan, Lhotse, Makalu a samozřejmě Everest. Díky bělostnému okolí mám pocit, jako kdybychom byli v osmi tisících metrech. Je bezvětří a nad bílou krásou je tyrkysově modrá obloha. Nás čeká výstup přes sedlo Dukhla do Debuche (4.850 m n. m.) a potom do poslední lodge, před základním táborem pod Mont Everestem, do Gorak Shep – 5.150 m n. m.

Jsme již devátý den na pochodu a síly pomalu docházejí. Snad největší štěstí bylo v načasování naší expedice, protože jsme v jindy „přečpaných“ horách byli téměř sami. Těsně týden před hlavní turistickou sezonou. Po dosažení Gorak Shep a rychlém obědě v podobě teplé vody (jelikož jsem nedokázal do sebe dostat nic jiného) jsme zahájili výstup na KALAPATHAR (5.550 m n. m.) – vrchol naší cesty. Krok střídá krok a tempo výstupu je skutečně velmi pomalé. Únava nevýslovná a na každých 15 metrů si musím na 10 minut sednout na zem, lapat dech a nabrat sílu na dalších 15 metrů. Nekonečné! Smekám před všemi, co se pokusili o zdolání hory, na kterou jsme po dobu výstupu na Kalapathar měli nádherný výhled – na královský Everest. Po několika hodinách dosahujeme vrcholu a euforie je i díky nízkému obsahu kyslíku neuvěřitelná. Připadám si jako na střeše světa, i když na tu pravou je to ještě přes tři kilometry

vzhůru na protější horu. Hory nám nabídl krásné výhledy a nepopsatelné pocity. Vítr však dul 80 km/h a bylo -15°C.

A protože úspěšný výstup končí sestupem, vydali jsme se na cestu dolů. O výškové nemoci, setkání s Lámou, ničivém zemětřesení a dalších momentech naší expedice přinesu další pokračování v příštím díle čtvrtletníku. Tímto Vás také zvou na cyklus cestovatelských besed do Týnce nad Labem, jejich přehled bude dostupný na www.dusanbartunek.com.

Dušan Bartůněk

Hasiči informují

Po prvních mých článcích ve zpravodaji s názvy „Hasiči v akci“ a „Hasiči v Červených Pečkách se nenudí“ jsem se rozhodl další články uveřejňovat pod stejným názvem „Hasiči informují“ a i strukturu článku vést v jednotném duchu. Počáteční stať o zásahové činnosti jednotky, naváže informace z jednotky Sboru dobrovolných hasičů, z propagačné výchovné činnosti, činnosti ve prospěch městyse a závěrem i několik rad a doporučení. To považuji za základní kostru, i když určitě stejně jako život, doba přinese i jiné situace, na které „struktura“ nepamatuje.

Letošní léto, které v mnoha dnech dosáhlo tropických teplot, nebylo pro hasiče v Červených Pečkách nijak neobvyklé. Okolo nás hasiči bojovali s požáry jak porostů, tak průmyslových staveb. Naši pomoci bylo potřeba pouze večer 25. června, kdy nás operační středisko hasičů vyslalo na požár stařiny, klestí a odpadu na manipulační ploše „V sadu“. Zde jsme se nejen podíleli na vlastním hašení, ale prováděli i následný dozor po požáru.

Zásah dne 25.6. na manipulační ploše

- omluvte špatnou kvalitu neb bylo fotografováno mobilním telefonem

Díky pochopení vedení městyse se začalo s dozbrojováním jednotky, a proto bylo možno dokoupit kvalitní zásahové rukavice, doplnit jednu zásahovou přilbu a pro zvýšení akceschopnosti koupit kompresor, který umožňuje, aby zásahové vozidlo bylo pod stálým tlakem vzduchu. To zabezpečuje okamžitý výjezd bez nutnosti čekání, až se vzduchová brzdová soustava naplní tlakem od nastartovaného motoru. Do jednotky se přihlásili i dva noví členové, kteří se stanou součástí výjezdové jednotky.

Mnozí z vás se mě dotazovali, co bylo za akci druhou srpnovou sobotu, že jsme na podvalníku převáželi někam historickou stříkačku. Byla to taková spleť situací. Jak se dozvíte níže, v tuto sobotu byla naplánována brigáda na hasičárně. Ale zároveň jsme dostali pozvání na akci „Memoriál Františka Belzy“ do Konárovic, kterého jsme se v minulých letech vždy účastnili a s historickou stříkačkou předvedli požární útok. Bohužel letos jsme se nezúčastnili v plném počtu, ale v duchu tradice jsme kolegům z Konárovic vyhověli a alespoň propagačně se účastnili a to v počtu tří členů našeho sboru.

*Dokonale zrenovovaná koňská stříkačka červenopečeckého Sboru
by byla chloubou každého hasičského sboru*

Díky pochopení pana ing. Kramla jsme přijali výzvu Středočeského kraje na představení našeho sboru v druhém díle knihy „Dobrovolní hasiči ve Středočeském kraji“ a společně vytvořili podklady, které budou spolu s dalšími podklady od sborů základem pro vydání publikace, tedy druhého dílu této knihy. Pokud bude redakční rada souhlasit, tak podklady zaslané na kraj zveřejníme v dalším čtvrtletníku.

Po prvním zvelebení hasičárny a vytvoření klubovny byl městysem schválen další postup na celkové rekonstrukci včetně projektové dokumentace a započato s další etapou. Ta spočívala v rozebrání nevyhovujícího stropu garáží, který byl udělán z heraklitu bez tepelné izolace, vybourání betonové podlahy v garážích, drobnou úpravou na funkčním uspořádání a kompletním natažením omítky.

Ve druhé fázi byla položena betonová podlaha a namontován protipožární sádkartonový strop včetně tepelné izolace a elektrických rozvodů. Pak bude následovat štukování a malování a konečná úprava podlahy nátěrem.

U tohoto odstavce je třeba zdůraznit, že všechny práce si dělají hasiči sami bez jakékoli odměny a peníze na občerstvení se čerpají z pokladny Sboru. Až bude vše hotovo, pokusíme se vyčíslit, kolik brigádnických hodin bylo odpracováno.

Závěrem mi dovolu, za nás hasiče, poděkovat vám občanům, že jste se v letošním létě chovali ukázněně, že nedošlo ke zbytečným požárům.

Zároveň musím i na vás apelovat, abyste nepodcenili blížící se topnou sezonu a nechali si prohlédnout a vyčistit komíny, pokud jste tak již neučinili.

S pozdravem Ohni zmar

Jan Bradna

Srí Lanka

Po loňském článku o Indii ve čtvrtletníku 3/2014 jsem byl redakcí požádán o sepsání podobných postřehů z letošního putování po Srí Lance. Ta leží hned vedle a bývá někdy nazývána jako „slza Indie“.

K dovolené na Srí Lance jsme se dostali podobně jako loni - v pravou chvíli tam byly levné letenky se společností Air Serbia (zpáteční za 7.600), tentokrát z Říma přes Bělehrad a Abu Dhabí a zpět do Vídně. V metropoli Spojených Arabských Emirátů Abu Dhabí jsme měli několik hodin času na přestup, a tak jsme suverénně vyrazili prozkoumávat krásy města. K naší smůle je ale tvořeno pravoúhlou sítí širokých ulic lemovaných mrakodrapy, takže jsme se v něm tak

trochu ztratili. Když jsme zjistili, že panorama města od moře asi tentokrát nezískáme, vyrazili jsme alespoň autobusem k mešitě šejka Zayeda. Ta je opravdu krásná a velkolepá (viz foto), ale dostat se od ní hromadnou dopravou na letiště je trochu oříšek. Naštěstí země profituje z těžby ropy, takže taxi vyšlo k naší radosti vcelku levně. Po pár hodinách už jsme přistávali na Srí Lance.

Mešita v Abu Dhabí

Ačkoli rozloha tohoto ostrova v Indickém oceánu představuje asi pět šestin naší země, obyvatel zde žije přesně dvakrát tolik. Největší koncentrace lidí se samozřejmě nachází v hlavním městě Colombo, které však mnoha krásami neoplyvá. Majíce toto na paměti jsme tedy hned po přeletu potmě proběhli centrem a po noclehu v zaplivaném hostelu vyrazili vlakem do vnitrozemí. Celkem zbytečně jsme si zakoupili předražené lístky na docela krátkou trasu v předprodeji. Stejnou chybu udělali i další dva Češi, se kterými jsme si krátili cestu. Společně jsme navštívili sloní záchrannou stanici Pinnewalla. Původně bohužel myšlenka zbudovat útulek pro nemocné a staré slony se změnila v trochu komerční záležitost, ale i tak sledování početného stáda slonů koupajících se v parném dni v řece bylo pěkným zážitkem. Poznatek č. 1: Na Čecha tu narazíš na každém kroku.

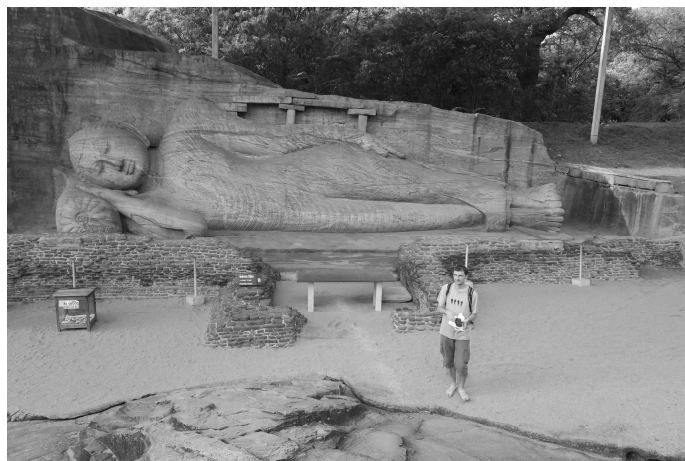

Koupaní slonů v Pinewalle

Od slonů jsme se vypravili do třetího největšího města Kandy, které leží uprostřed ostrova v hornatější oblasti. Dlouhá léta vysočina kolem města vzdorovala evropským kolonistům z pobřeží a Kandy je proto považováno za středobod srílanské kultury. Hned po příjezdu jsme zjistili, že ačkoli má být období sucha, dost vydatně tu každé odpoledne prší. Hlavním lákadlem města měl být chrám Buddhova zubu, posvátné relikvie chránící podle pověsti celý ostrov. Při pohledu na tabuli u vchodu jsme zjistili poznatek č. 2: Na Srí Lance tvoří příjmy ze vstupného od cizinců zřejmě výraznou část domácího rozpočtu. Nechtěli jsme se nechat „okrádat“, a tak jsme to vzali dovnitř zkušeně po česku východem. Prošlo to a odměnou nám bylo sledování jakéhosi tanečně hudebního rituálu a následné úmorné čekání ve frontě, abychom na pár vteřin mohli přistoupit ke skřínce,

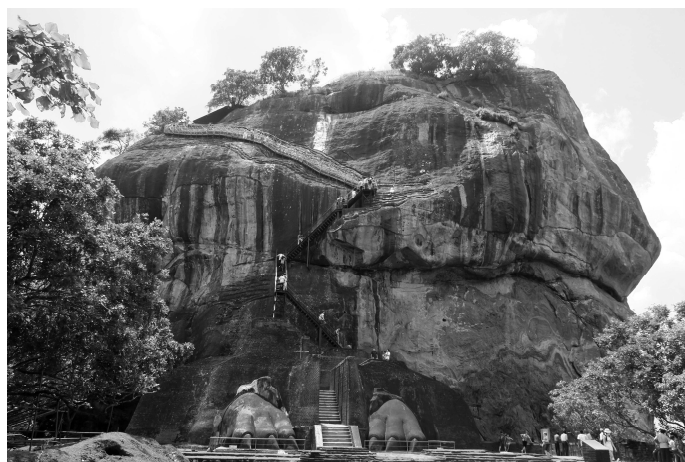
kde se možná skrývá ona vzácná relikvie. Zlé jazyky ale tvrdí, že pravý zub byl dávno zničen Portugalci.

Nocleh jsme strávili v trochu vábnějším pokoji a ráno jsme se vypravili na sever do archeologické lokality Pollonaruwa, jedné ze středověkých metropolí ostrova. Poznatek č. 3: Autobusy kamkoliv tu jezdí neuvěřitelně často a jsou neskutečně laciné (132 km za 32 Kč), stačí si jen mávnout a dostatečně rychle naskočit. Občas je to trochu na úkor pohodlí, jelikož počet cestujících je zřejmě obecně libovolné přirozené číslo a místo k sezení mají garantováno pouze buddhističtí mniši. Ihned po výstupu z autobusu nás odchytil pohotový majitel sousední nemovitosti a nabídl nám pěkný pokoj za rozumnou cenu (150 Kč na osobu), která se později stala naším standardem, a usmlouvali jsme ji každý den. Od domácích jsme si půjčili kola a vydali se poznávat rozvaliny prastarého města. Ty jsou opravdu velmi rozlehlé. Ač bylo putování v parném počasí vyčerpávající, stálo za to. Nej působivější je zřejmě socha ležícího Buddhy (na obrázku) z 12. století dlouhá 15 metrů.

Pollonaruwa, ležící Buddha

Další den jsme zamířili zpět a odbočili na jednu z nejslavnějších turistických atrakcí Srí Lanky a zřejmě nejpředraženější památku na světě (730 Kč), monumentální skálu Sighiriya, kde si vládce Kasyapa zbudoval pevnost na obranu před svým bratrem, kterému však stejně nakonec po letech podlehl. Vchod na strmou skálu střežil velký lev, ze kterého zůstaly už jen dvě obrovské tlapy. Další zastávkou pak byla Dambulla, pět jeskyní s krásnými freskami a sochami. Na noc jsme přijeli opět do Kandy a zadali jsme místnímu taxikáři úkol najít nám nějaké pěkné ubytování v naší cenové kategorii. Nejdříve se ošíval, ale nakonec nás po chvíli ježdění po městě nějaký zoufalý hoteliér přijal. Večeře nás přivedla k poznatku č. 4, a sice že nejlepší jídlo na Srí Lance je kottu roti (nějaká placka s vajíčkem a zeleninou velice hlasitě a najemno nasekaná).

Sighiriya a lví tlapy

Na další den nám náš kapesní průvodce doporučil velice zajímavou trasu po třech chrámech v horách u Kandy a hned tu máme poznatek

č. 5: Při bouřlivém rozvoji turismu informace v průvodcích rychle zastarávají. Alespoň co se týče cen (po pěti letech od vydání většinou trojnásobné). Když jsme mnichovi ve třetím chrámu řekli, co si o zdejší cenové politice myslíme, zdvořile, ale důrazně nás vykázal ven. Jeli jsme si spravit chuť do místní vyhlášené botanické zahrady, což je zároveň jedno z mála míst poskytujících studentské slevy. Odpoledne jsme se přesunuli dál k jihu pod bájnou Adamovu horu posvátnou hned pro tři náboženství. Bohužel jsme si nevybrali nejlepší datum, protože zřejmě zrovna vrcholily oslavy svátku Pója, který se slaví každý měsíc. Je pravda, že nás trochu zaskočil počet autobusů přijíždějících a odjíždějících do malé osady na úpatí hory, ale stále ještě jsme netušili zradu. Na vrcholu jsme chtěli být při východu slunce, a tak jsme propočítali vzdálenost a převýšení a řekli si, že vyrazíme kolem půlnoci. V klidu jsme povečeřeli a zahráli si karty, těžké krosny umístili u nepříliš ochotných policistů na stanici a vyrazili vstříc vrcholu. Vše šlo hladce, potkali jsme další Čechy, s kterými jsme absolvovali první polovinu výstupu. Bohužel zhruba v půlce hory začalo naše tempo klesat, až se ustálilo na rychlosti zhruba 100 metrů za hodinu. Nemyslete si ovšem, že jsme tak vyměkli, postupovali jsme zdatně, ale prostě asi 5 km pod vrcholem končila fronta, která se klikatila po úzkém naprosto přecpaném schodišti. Briskně jsme si spočítali, že tímto tempem polezeme nahoru asi tak tři dny. Někteří méně odolní turisté ze západních zemí výstup vzdali, my jsme si ale povšimli několika místních teenagerů, kteří se vydali hledat alternativní cesty k vrcholu. Vydali jsme se tedy z fronty za nimi... Bohužel cesta nebyla zrovna pohodlná, skýtal hodně trnů, kamenů a příkrých srázů, ale ač jsme byli lehce od krve, podařilo se nám předběhnout asi 200metrový kritický úsek, pak už se dalo celkem pohodlnou škarpou šplhat podél zábradlí. Ne všem domorodcům se líbilo, že předbíháme, ale naštěstí jsou veskrze mírumilovní a zvyklí nad počínáním cizinců přivírat oči. Náš trochu provinilý pocit se na vrcholu částečně ztratil, když jsme zjistili, že celá ta fronta se stojí jen kvůli modlitbě u otisku nohy Adama/Buddhy/Šivy (dle příslušné víry). Ten nás ale moc nezajímal, takže jsme si pořídili jen pěkné fotky. Východ slunce jsme tak sice nestihli, trojúhelníkový stín hory vrhaný na mračna jsme však ještě mohli obdivovat do sytosti. Cesta dolů byla úplně volná, takže jsme brzy přesedli na autobus, který nás dovezl na vlak do Hattonu. Poznatek č. 6: Vlaky jsou děsně pomalé, levné a můžete sedět s nohama ven z vagonu a pořizovat fotky. Výhledy byly opravdu výjimečné.

Dojeli jsme do horského letoviska britských kolonistů Nuvara Elyia (1868 m.n.m), kde panovalo poměrně dýchateľné klima. Region je proslulý svými čajovými plantážemi, tak jsme se na jednu z nich vydali a prohlédli si fabriku na výrobu čaje i s ochutnávkou. Snímek s tamilskými česačkami čaje byl vykoupen jednou lahví pitné vody. Dále jsme pokračovali k vodopádu, který se podle tragické legendy nazývá Skok milenců, pak jsme se neoficiální zkratkou dostali do nějaké ptačí rezervace, kde jsme potkali ruského turistu. Poté co nám sdělil, kolik stojí vstupné u hlavního vchodu, jsme opět museli hledat i alternativní východ. Vedl přes několik osnatých drátů, ale podařilo se.

Sběračka čaje na plantáži

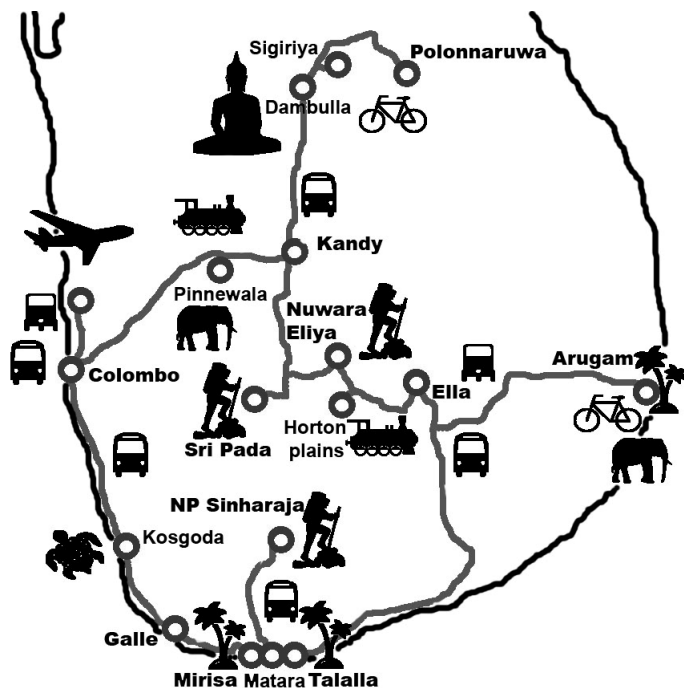
Na pět hodin ráno jsme si den předem usmlouvali až podezřele levný tuk-tuk taxi do národního parku Horton Plains, řidič však bohužel ráno nepřišel. Zdržení mohlo znamenat, že nám vyhlášený výhled zahalí mlha. Každé ráno ovšem vyjíždí k národnímu parku celý konvoj terénních vozů, část z nich poloprázdných, a organizátorům se hodí každá duše. Pod slibem mlčenlivosti nás tedy jeden z nich za stejnou cenu připojil k jedné osamocené čínské turistce. Ta byla očividně ráda, že má společnost, takže nám cesta příjemně utíkala až k bráně parku. Zjistili jsme, že se vybírá poplatek za osobu, za vozidlo a ještě k tomu za skupinu! Poznatek č. 7: Nejsme sami, komu se zdají ceny přemrštěné. Vlastně si to mysleli všichni turisté bez ohledu na národnost, které jsme po cestě potkali. Většina z nich byly Číňané a naše čínská spolucestující s jednou partičkou rychle domluvila spojení skupin, abychom si manipulační poplatky mezi sebe rozdělili. Národní park zde byl vyhlášen asi jen proto, aby mohli místní vybírat peníze za výhled z obrovského srázu přezdívaného Konec světa. Procházka to ale byla rozhodně pěkná. Cestou zpět jsme se nechali vysadit na nejvýše položené vlakové stanici Pattipola a čekání na vlak si zkrátili klábosením s britským klubem aktivních důchodců. Vlak nás zavezl do turistického letoviska Elly, takové místní Pece pod Sněžkou, kam se stahuje hodně mladých turistů.

První trek vedl na skálu Ella Rock. Na paty se nám přilepil nějaký nevábně vyhlížející občan, který nám za každou cenu chtěl dělat průvodce. Poznatek č. 8: 99% lidí na Srí Lance mluví velmi dobře anglicky. Drželi jsme si ho trochu od těla, protože jsme věděli, že to asi nebude zadarmo. Podle něj jsme ale na každém rozcestí odbočili špatně (nějaké směrovky by tu člověk čekal marně nebo je podobní průvodci zničili). Na půli cesty nás nechal někde v mlze s tím, že to už dojdeme, a řekl si částku, z které nám málem vypadly oči z důlků. Řekli jsme, že to tedy opravdu ne a měli jsme se k odchodu, načež se rád spokojil asi se setinou obnosu. Na vrchol skály jsme tedy došli nějak podle intuice, potkali zde další turisty a čekali jsme, až se rozplyne mlha. Čas jsme si krátili tím, že jsme s nově příchozími porovnávali částky investované do průvodců. Po pořízení ucházejících záběrů jsme se vydali k průvodcem anoncovanému železničnímu viaduktu. Nechtělo se nám jít zpátky stejnou cestou po kolejkách, ale důvěra v mobilní navigaci a úzkou cestičku vedoucí někam do džungle se nám příliš nevyplatila. Poznatek č. 9: Člověk by nevěřil, kolik suchozemských pijavic se může na jednom metru čtverečním vyskytovat. Když jsme se zbavili breberek a prodrali se přes neprostupné čajové plantáže zpět na silnici, setkali jsme se s dalšími dvěma Čechy, s nimiž jsme strávili zbytek pobytu v Elle relativně v poklidu. Poznatek č. 10: Všude můžete dostat plno koktejlů z čerstvých plodů. Nejlepší je z aromatického ovoce Wood Apple (čili oslízák líbezný). Mňam.

Zbytek našeho pobytu už nebyl tak bohatý na památky, zasvětili jsme ho odpočinku u moře. Nejdříve jsme zamířili na východ do zátoky Arugam Bay, která je známá hlavně surfařům. Na surfování teď ale nebyla ta pravá sezona, takže místo zelo prázdnotou. Užívali jsme si prázdných pláží a pořádných vln a vydali se na nedalekou skálu, kde měli být navečer k vidění divocí sloni. Opravdu ta šmouha v laguně měla chobot a za chvíli se slon po koupeli vynořil z vody. Nějakou dobu jsme ho z bezpečné vzdálenosti sledovali (přece jen jsme byli varováni o častých střetech těchto zvířat s vesničany). Z krokodýlí skály se nám podařilo spatřit ještě další stádo, což jsme považovali za dostatečný kontakt s divokou přírodou a vyhnuli jsme se tedy předraženým safari v národních parcích. Zamířili jsme raději do přírodní rezervace Sinharáďa, což je deštný prales bohatý na ještěrky, plazy, pavouky a další havěť.

Řešili jsme, které z pláží na jihu si vybrat, každý turista tvrdil, že rozhodně ta a ta je nejlepší a že tam rozhodně musíme. Nakonec u nás zabodovala relativně tichá a skrytá Talalla, kterou jsme vystřídali za zprofanovanou živější Mirissu. Poznatek č. 10: pláže jsou moc pěkné, moře čisté a písek jemný, pro toho, komu nevadí větší vlny,

doporučuji klidně navštívit zemi jen na válení. Náš desetidenní pobyt byl pomalu u konce, stihli jsme ještě město Galle - skvěle zachovanou britskou pevnost obehnanou hradbami a stanici na záchranu mořských želv karet v Kosgodě.

Ve srovnání s Indií je Srí Lanka asi turisticky zajímavější. Najdeme tu více památek a atrakcí relativně blízko u sebe, ubytování a doprava jsou velmi levné a dostupné. Turistický ruch nemilosrdně pokročil a místní se dokážou velmi rychle podmínkám přizpůsobit, takže za pár let už může být na návštěvu trochu pozdě. Doporučuji tedy v lednu-březnu sbalit kufry a vyrazit za exotikou. V případě zájmu mohu předat zkušenosti.

Jan Matoušek

Z myslivosti

Od 1. ledna 2014 začal platit Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb., který transformuje všechna občanská sdružení na spolky. Nově je správa veřejných rejstříků upravena v zákonu č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. Zjednodušeně řešeno, všechny rejstříky (a tedy i spolkový rejstřík) jsou postaveny na modelu současného obchodního rejstříku a obdobně tedy probíhá i procedura návrhu na zápis do těchto rejstříků. To znamená, že s platností Nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. došlo automaticky ke změně a způsobu vedení rejstříku občanských sdružení. Do konce roku 2013 byla sdružení, tedy i myslivecká sdružení, vedená rejstříkem, který spadal pod Ministerstvo vnitra ČR. Ovšem od 1. ledna 2014 byla v rámci transformace převedena všechna sdružení do nově vzniklého rejstříku spolků, který je veden příslušnými krajskými soudy. V našem případě proběhla registrace spolku úspěšně a od července 2015 je Myslivecký spolek zapsán pod novým názvem Myslivecký spolek OBORA Červené Pečky. V této souvislosti došlo i ke změně stanov spolku a jejich schválení na členské schůzi v červnu tohoto roku.

V září myslivci již musí začít s příkrmováním zvěře. Jak tvrdí stará myslivecká zásada "poslední snop z pole, první zrna do zásypů", tedy s příkrmováním začít hned po sklizni obilnin. Kombajny rychle sklídí obilní pole s malými ztrátami, sláma je na kombajnu drcena a okamžitě následuje podmítka či orba. Pole se tak z vysoce úživného

prostředí před sklizní rychle promění na suchou potravní poušť, kde zvěř nemá prakticky žádný zdroj potravy, krytu ani vody. Po žních je nutno začít s příkrmováním srnčí zvěře jadrnými krmivem, zejména v polních honitbách. Současně probíhá kontrola technického stavu příkrmovacích zařízení a rovněž je nutné zkontrolovat umístění krmelců v návaznosti na plochy oseté ozimými obilovinami a hlavně ozimou řepkou. O novém umístění krmného zařízení se musí uživatel honitby dohodnout s majitelem pozemku, což je nejenom slušnost, ale i povinnost vycházející ze zákona o myslivosti, který garantuje v tomto směru práva majiteli pozemku. Je nutno dbát na to, aby byl v honitbě nejméně 1 krmelec na pět až deset kusů spárkaté zvěře a 1 krmné zařízení pro drobnou zvěř na deset až patnáct kusů. Pro srnčí zvěř, která je teritoriální, by měla být krmná zařízení rozmístěna pravidelně po honitbě. Pro tlupní druhy zvěře se vyplatí vybudovat soustředěná krmeliště. Krmné zařízení by mělo být umístěno na suchém místě; s dobrým rozhledem pro zvěř (aby dokázala včas zjistit nebezpečí a v klidu uniknout); v klidové zóně (v dostatečné vzdálenosti od hlavních silnic a železnic - odlákání zvěře pro snížení střetů s dopravními prostředky); nejméně 100 až 200 metrů od mladých lesních porostů (snížení škod na mladých porostech). Pak se zvěř cítí bezpečněji a častěji navštěvuje krmná zařízení. V září myslivci začínají příkrmovat také bažanty. To se provádí doplňováním přiměřeného množství jadrných krmiv a obilních odpadů do "zásypů", což jsou zastřešené plochy dva krát dva metry, ve kterých je předkládané krmivo chráněno před zaplísněním. Je nutno krmit tak, aby bažanti nalézali potravu na více místech. Pokud bažanti nenaleznou ve svém okolí dostatek potravy, vydávají se potravu hledat, což pro myslivce není žádoucí, neboť dochází k rozprchávání bažantů do volné krajiny, kde jsou ohroženi hlavně predátory a vlivy civilizace. V tomto měsíci se začínají rozpadávat rodinná hejtna a hlavně bažantí kohouti odcházejí hledat nová stanoviště. Je nutno doplnit také všechna slániska kusovou krmnou solí. V září je možné vidět spárkatou zvěř, která se paství na zvěřních políčkách, "biopasech", plodinách na "zelené hnojení" a ozimých plodinách. Velmi pozitivní roli v zajištění potravy pro zvěř sehrávají tzv. "biopásky". Myslivci propagují pro umístění biopásů přednostní využití nepravidelných okrajů velkých lánů, které jsou obtížně využitelné pro mechanizaci anebo části polí v blízkosti lesa. Biopásky jsou osety speciální směsí plodin (proso, pohanka, jarní pšenice, krmná kapusta, oves), která tvoří potravní doplněk k sousední velkoplošně pěstované zemědělské plodině (pšenice, řepka, ječmen). Po dozrání a sklizni zemědělské plodiny má možnost zvěř najít potravu na nesklizeném "biopásku". Pro založení biopásku mohou zemědělci čerpat dotaci na nákup osiva. Po sklizni obilovin z polí je vhodné zasít co nejdříve plodiny na tzv. "zelené hnojení" (hořčici, svazenku) - tyto plodiny mohou sloužit i jako potrava a kryt pro zvěř. Na políčkách pro zvěř by měly být co nejdříve zasety podzimní směsky. Nejčastěji se používá žito ozimé, žito trsnaté či speciální směsi plodin. Směsku bychom měli volit podle půdy a stanoviště. Po sklizni zemědělských plodin se rychle provádí podmítka a následně setí ozimých obilovin.

V průběhu letních měsíců se někteří členové věnovali opravě a stavbě nových mysliveckých zařízení a hlavně tlumení přemnožené zvěře škodící myslivosti.

Jednotliví členové našeho sdružení v průběhu léta zajišťovali příkrmování vypuštěných divokých kachen v týdenních službách na rybníku na Čertovce. Dále se zaměřili na získání krmení pro zvěř pro nadcházející nepříznivé zimní období, kdy se musí o zvěř starat za jakéhokoliv počasí, aby nestrádala a byla i v dobré kondici. Koncem měsíce září začínají v naší honitbě i v okolních honitbách hony na drobnou zvěř, které končí až posledním prosincem.

Na konci měsíce června jsme uspořádali v rámci měsíce myslivosti tradiční akci „Den otevřených dveří“ za velké účasti veřejnosti. Všichni se určitě dobře občerstvili a pobavili.

Pavel Balvín

Lidové zvyky a obyčeje

Sobota 12.9.2015

Posvícenská taneční zábava

K posvícení neodmyslitelně patří posvícenská taneční zábava (ples).

Neděle 13.9.2015

Červenopečecké posvícení

V náboženském výkladu je to církevní obřad konaný v den výročí posvěcení kostela či kaple v dané farnosti. Slovo posvícení je tedy odvozeno od slova „posvěcení“. V Červených Pečkách posvícení držíme druhou neděli v září.

Pondělí 14.9.2015

Zlaté pondělí

V pondělí, které následuje po posvícenské neděli, se lidé scházejí už dopoledne v hospodách na tzv. „zlatou“.

Neděle 25.10.2015

Konec letního času

V neděli 25. října ve 3:00 hod končí letní čas, tj. posuneme si hodiny o hodinu zpátky - na 2:00 hod...

Sestavila Alena Petrusová
Zdroj: České tradice, internet

Plážový volejbal - počasí na vzdory

Panoramatický pohled na jeden ze zápasů

Tak a 20. ročník turnaje v plážovém volejbale je již více než dva měsíce minulostí. A jaký byl tento jubilejní ročník? Jedním slovem vydařený a to počasí navzdory. Již dny, kdy se připravuje zázemí turnaje, dávaly tušit, že letošnímu ročníku nebude Svatý Petr nakloněn. Špatná předpověď střídala ještě horší a tak se turnaj ještě před svým zahájením stával velkou loterií. Ale co naplat, člověk počasí neporučí.

S touto představou turnaj v pátek 19.6.2015 svoji každoroční klasikou v podobě zápasů ve skupinách začal. Zápas střídal zápas a turnaj se pomalu rozehrával. Bohužel jinak tomu bylo s počasím. Čím více se blížil první hráč den ke svému konci, tím více se rtuť teploměru chýlila k podzimním teplotám. Ale i přes to bylo možno vidět na hřišti kvalitní zápasy, ve kterých se žádný míč nedával zadarmo. A ten pohled zahrál, a pokud ne dostatečně, pak tu bylo perfektně fungující občerstvení, které nabízelo obvyklou klasiku. A tak lze s odstupem konstatovat, že „studená fronta“, která turnaj v pátek zasáhla navzdory očekávání, moc škod nezpůsobila. Sobotní ráno dávalo tušit, že by přece jenom nemuselo být vše tak černé, jak se zdálo. Sluníčko se sice ukazovalo sporadicky, ale rtuť nesměle stoupala teploměrem vzhůru. To už se sobotním polednem přehoupl turnaj do své závěrečné třetiny, jenž představuje sportovní vyvrcholení turnaje. Pomalu se začali trousit i diváci, kteří vědí, že tato část turnaje nabízí zápasy kvalitní úrovně. Vše svým osobitým projevem komentoval Olda Vopěnka alias DJ Olin. Čím více se blížil konec turnaje, tím více se hráči i diváci nechali vtáhnout do dění na hřišti, a tím méně vadilo počasí. Slušná sprška přišla právě v okamžiku rozhodujícího klání celého turnaje a tak si její celý průběh nenechalo ujít jen pár volejbalových fajnšmekrů. Ostatní se tísnil pod stany v areálu. A jako by si s námi počasí nepřestávalo hrát i nadále.

S posledním míčem turnaje utichla i ona sprška a tak dekorace nejlepších již proběhla bez deště. A komu že v letošním ročníku kapky deště nadělily nejvíce štěstí? Na stupeň nejvyšší vystoupilo družstvo „Kde mám boty“ z Kolína, druhé místo obsadila Maurakoir a z Kutné Hory a bronzový stupínek obsadili kolínští Lazaři.

Jako tradičně po dekoraci těch nejlepších byla připravena after party, tentokrát se skupinou Kyvadlo, jejíž repertoár je tvořen především skladbami kapely Kabát. I počasí jako by si řeklo, že již toho bylo dost a v průběhu vystoupení zmíněné kapely již ukázalo vlídnější tvář a nezkropilo návštěvníky avizovanou dešťovou přeháňkou.

Vítězná družstva turnaje

A co říci závěrem. Poděkovat hráčům a divákům, bez kterých by turnaj nebyl tím, čím je a kam se někteří již 20 let rádi vrací. Dále pak

všem těm, kteří na turnaji pískají, počítají, točí, míchají, pečou, grilují, uklízí, no prostě všem, kteří vybudovali turnaj s tradicí a vždy si najdou čas, aby pomohli. Vám všem patří velké díky.

Za všechny pořadatele ze střediska Junák Aleš Šibrava

Cvičení v sokolovně

DĚTI

pondělí 17.00 - 18.00 hodin

/ Zuzová - Šimková /

ŽENY

středa 19.00 - 20.00 hodin

/ Procházková /

Zprávy z fotbalu

Letošní fotbalové léto je ve znamení fotbalové revoluce. Co to v praxi znamená? Veškerá fotbalová agenda se bude řešit on-line přes fotbalový informační systém. Došlo k úplnému zrušení registračních průkazů, tak jak jsme je znali, registrace hráčů, přestupy a hostování se řeší pouze přes internet. Zápis o utkání se již nevyplňuje na papír, ale opět přes internet. Ve výsledku se tak výrazně zjednodušil a zrychlil proces registrace, zápisy mohou týmy připravit až tři dny dopředu, není třeba před ani po zápase podepisovat zápis ani hlásit výsledky. Téměř okamžitě po skončení zápasu je v systému možno najít výsledek jakéhokoli zápasu včetně sestav a střelců branek. Otázkou tak zůstává, zda systém bude stabilní i po startu všech úrovní soutěží. A teď už k jednotlivým týmům.

A-tým skončil v sezoně 2014/2015 na celkovém čtrnáctém místě a zajistil si tak účast v 1. A třídě i pro příští ročník. Jarní část soutěže se nevyvíjela pro náš tým moc dobře, nedokázali jsme i dobře rozehrané zápasy dotáhnout do vítězného konce a posbírat tak body, které by nás posunuly v tabulce výše. Protože ale ani ostatní týmy ze spodku tabulky body neshbíraly, rozhodovalo se až v samotném závěru soutěže. Tam náš tým v přímém souboji se svými konkurenty dokázal dvakrát vyhrát a to pro udržení v soutěži stačilo. V letní přestávce došlo u týmu opět ke změně trenéra, přišel R. Výborný, který však po dvou mistrovských zápasech skončil. Tým tak nyní vede R. Kulhánek, vedoucím týmu je M. Malina. Další velkou změnou je rozšířená spolupráce s fotbalovým klubem z Nymburka, do letošního ročníku jsme áčko přihlásili jako farmu Nymburka. To má své výhody i nevýhody, co bude převažovat ukáže až průběh sezóny. Celkově je tým velmi mladý, nejzkušenější hráč M. Rejthárek odešel na hostování a nově přichozí hráči jsou většinou také velmi mladí. Nezkušenost hráčů se pak projevuje zejména v koncovkách zápasů, kdy po zbytečných chybách necháváme všechny body soupeřům. Věřím však, že se mladí kluci dokážou z chyb poučit a postupně se prosadit do vyšších pater tabulky.

B-tým se po rozpačitém podzimu, kdy skončil na desáté pozici, rozjel na jaře k velké jízdě. V prvních čtyřech kolech sice dvakrát venku prohrál, ale pak už neztratil ani bod a poskočil v tabulce až na čtvrtou příčku. V týmu se prostřídalo 27 hráčů včetně dorostenců. I v ročníku 2015/2016 hraje béčko III. třídu, pouze jsme se po roční pauze vrátili do skupiny A, kde jsou přeci jen týmy z bližšího okolí. Do soutěže vstoupilo béčko vítězně, když dokázalo uspět na půdě sousedních Nebovid. Trenérem B-týmu je Z. Bulíř.

Dorost měl v uplynulé sezoně stejně jako B-tým výrazně lepší jaro než podzim. Ve druhé polovině soutěže se náš tým prezentoval lepší hrou a nebýt malé efektivity v proměňování šancí mohl by být i konečný počet bodů vyšší. I tak se na jaře podařilo vybojovat o 11 bodů více než na podzim a poskočit ze dvanácté až na konečnou osmou příčku v tabulce. Před další sezónou se podařilo udržet kostru týmu, soupisku doplnili kluci, kteří skončili v žácích v Polepech a v Nebovidech. Přes léto se ale z důvodu dovolených nepovedlo sehrát ani jeden přípravný zápas a ani na první mistrovský zápas nového ročníku 1. A třídy dorostu jsme nebyli kompletní. V Českém Brodě jsme tak stejně jako vloni jasně prohráli, ale v dalším utkání doma jsme získali první body a vylepšili tak vstup do soutěže. Trenérem dorostu je P. Pospíšil.

Horní řada zleva: Michal Hendrych, Lukáš Laštovka, Luboš Novotný, Ondřej Matoušek, Jiří Přiklopil, Pavel Bílek, Petr Saulich, Pavel pospíšil – trenér

Prostřední řada zleva: Petr Dolejš, Martin Březina, Jan Herout, David Zdeněk, Vojta Janeček, Vojta Kruliš

Dole zleva: Tomáš Černohlávek, Ondřej Pospíšil

Žáci hrající okresní přebor skončili celkově sedmí, pohoršili si tak o jednu příčku oproti podzimu. Pořád se potýkáme s nedostatkem hráčů v některých ročnících, nestačili jsme tak na své soupeře fyzicky. I nadále budeme hrát okresní přebor starších žáků, do týmu nově přišli hráči z Polep, kde neměli dostatek hráčů pro přihlášení do soutěže, dva hráči naopak odešli na hostování do Kolína zkusit vyšší soutěže. Trenérem žáků je J. Chaloupka a P. Pospíšil.

Horní řada zleva: Jan Niederle, Jakub Urbánek, Zdeněk Liška, Jiří Kaftan, Jan Kobolka, Pavel pospíšil – trenér, Jan Krumich, Martin Pešout, Petr Šulc, Jakub Vetešník, Jiří Chochola

Sedící zleva: Michael Liška, Jiří Synek, Erik Chloupka, Michael Zuza, Oliver Král, Vojtěch Semenec, Jakub Jeřeta

Vpředu: Vít Svoboda

Přípravka v loňském roce nehrála pravidelnou soutěž, hrála přípravné zápasy a zúčastňovala se turnajů. V obou červnových turnajích obsadila shodně druhé místo.

Turnaj Veltruby:

Vzadu zleva trenéři: Petr Litera, Pavel Pospíšil, David Smetana

*Stojící zleva: Petr Litera, Lukáš Barták, Michael Liška,
Ondřej Krumich, Tomáš Smetana, Matěj Pištora*

Dole: Tomáš Litera

V novém ročníku soutěží už budeme hrát pravidelnou soutěž, a tak na konci prázdnin proběhlo na hřišti v Červených Pečkách třídní soustředění, kde se kluci intenzivně připravovali na vstup do soutěže, která je čeká na začátku září. V průběhu třech dnů jsme zopakovali všechny fotbalové dovednosti, naběhali denně několik kilometrů, hráli spoustu her a naučili se některé nové věci, které nám pomůžou v následujících bojích o body. Trenéry přípravy jsou P. Litera a P. Pospíšil.

Samostatně trénuje také nejmladší přípravka, kde dělají své první fotbalové krůčky předškolní děti. Trenéry nejmladších adeptů fotbalu jsou L. Hošek a M. Král.

Ženy začaly trénovat vloni jako přípravu na zápas se ženami z Nebovic. Po tomto zápase ale tréninky neskončily, oba týmy se spojily a od té doby trénují víceméně pravidelně každý týden. Ambicí této skupiny není nějaká ženská fotbalová soutěž, ale pohyb v kolektivu na zdravém vzduchu, tréninky tak budou probíhat i nadále. Závěrem bych rád pozval všechny kluky i holky, kteří by chtěli zkusit kolektivní sport, aby neváhali, přišli na trénink a připojili se k nám.

Rozpis tréninků mládeže

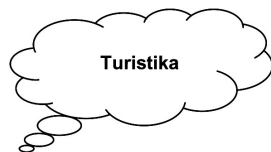
- Nejmladší přípravka - předškolní
út, čt 16:30 - 17:30
- Přípravka (ročníky 2005 - 2009)
út, čt 16:30 - 18:00
- Žáci (ročníky 2001 - 2005)
út, čt 16:30 - 18:00
- Dorost (ročníky 1997-2000)
út, čt 18:00 - 19:30

Pavel Pospíšil

Soustředění přípravy v Červených Pečkách

**Kulturní komise městyse
Červené Pečky vás zve
na turistický zájezd do
Babiččina údolí.**

BABIČČINO ÚDOLÍ

Pojedte s námi na zájezd, který vám umožní poznat Ratibořice a okolí.

Připraveny jsou pro vás různě náročné turistické trasy, které vás provedou po nejznámějších místech. Svou trasu si vybere každý. Od cesty dlouhé 19 km až po pohodovou procházku v délce 4 km s možností navštívit známé památky a posedět v příjemných kavárnách a restauracích.

Po přihlášení na zájezd obdržíte podrobné informace k akci včetně mapy s vyznačenými trasami cesty. Přímo na místě se budete držet kvalitně značené cesty, kterou budete moci projít sami, nebo společně ve skupině. Trasy různé délky dělají tento výlet dostupným pro zájemce všech generací.

Organizační informace:

Datum: neděle 6.9.2015

Odjezd: V 08:00 z náměstí v Č. Pečkách

Cena: 150 Kč (cena za dopravu z Č. Peček)

Přihlášky a platba: Osobně v obchodě Textil a galanterie v Červených Pečkách, nebo prostřednictvím Internetových stránek Kulturní komise.

Další informace:

<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise
Lukáš Istencin (istencin@post.cz)

Botanická zahrada
Liberec

**Kulturní komise městyse
Červené Pečky vás zve
na zájezd do Liberce.**

ZÁJEZD DO LIBERCE

Pojedte s námi na zájezd do Liberce a naplánujte si den strávený v ZOO Liberec a botanické zahradě, nebo v centru Babylon v IQ parku či IQ Landii. Zájezd je připraven pro dospělé i děti. Všichni si naleznou „to své“ ať už dají přednost přírodě (ZOO, botanická zahrada), nebo technice (IQ park, IQ Landia). Rozhodnout se mezi těmito variantami můžete až při cestě do Liberce podle počasí, podle ostatních účastníků, podle svých preferencí.

Organizační informace:

Datum: neděle 8.11.2015

Odjezd: V 08:00 z náměstí v Č. Pečkách

Cena: 100 Kč (cena za dopravu z Č. Peček)

Přihlášky a platba: Osobně v obchodě Textil a galanterie v Červených Pečkách, nebo prostřednictvím Internetových stránek Kulturní komise. Místa na zájezd není možné rezervovat. O účasti rozhoduje včasné vyplnění přihlášky a zaplacení účastnického poplatku.

Další informace:

<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise
Lukáš Istencin (istencin@post.cz)

Tip na akci

Kulturní komise městyse Červené
Pečky vás zve na exkurzi na letiště
Václava Havla v Praze

Letiště Václava Havla – skupinová exkurze

Zveme vás na exkurzi, při které vás čeká prohlídka autobusem po provozu letiště, ukázky odbavení letadel před startem a po přistání, ukázky zavádění letadel na stání. Tato exkurze zahrnuje i pozorování startů a přistání u dráhy, seznámení s technickým zázemím letiště a fungováním a službami hlavních terminálů č. 1 a č. 2.

Termín exkurze: Neděle 25.10.2015

Odjezd: V 8:15 hod z náměstí v Červených Pečkách

Návrat: V odpoledních hodinách (cca 16:00) do Červených Peček

Poznámka: Exkurze se mohou účastnit pouze osoby starší 15 let. Exkurze se mohou účastnit i ti, kteří již letiště Václava Havla s Kulturní komisí navštívili. Obsah exkurze je kromě jejího úvodu (historie letiště) odlišný.

Platba: Cena za dopravu a vstup na exkurzi: 200 Kč

Přihlášky: Elektronicky na internetových stránkách Kulturní komise, nebo osobně v prodejně Textil a galanterie v Červených Pečkách

Další informace: Lukáš Istenčin (istencin@post.cz);
<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise

Tip na akci

Kulturní komise městyse Červené
Pečky vás zve na exkurzi na letiště
Václava Havla v Praze

Letiště Václava Havla – skupinová exkurze

Zveme vás na exkurzi, při které vás čeká prohlídka autobusem po provozu letiště, ukázky odbavení letadel před startem a po přistání, ukázky zavádění letadel na stání. Tato exkurze zahrnuje i pozorování startů a přistání u dráhy, seznámení s technickým zázemím letiště. Prohlídka obsahuje seznámení s interiérem a zejména technikou Záchrané požární stanice letiště.

Termín exkurze: Neděle 17.1.2016

Odjezd: V 8:15 hod z náměstí v Červených Pečkách

Návrat: V odpoledních hodinách (cca 16:00) do Červených Peček

Platba: Cena za dopravu a vstup na exkurzi: 200 Kč / osoba
Cena za děti do 12 let věku (narození do 17.1.2003): 150 Kč / osoba

Přihlášky: Od 1.9. elektronicky na internetových stránkách Kulturní komise; od 1.10. v prodejně Textil a galanterie v Červených Pečkách

Další informace: Lukáš Istenčin (istencin@post.cz);
<http://www.cervenepecky.cz> – odkaz Kulturní komise